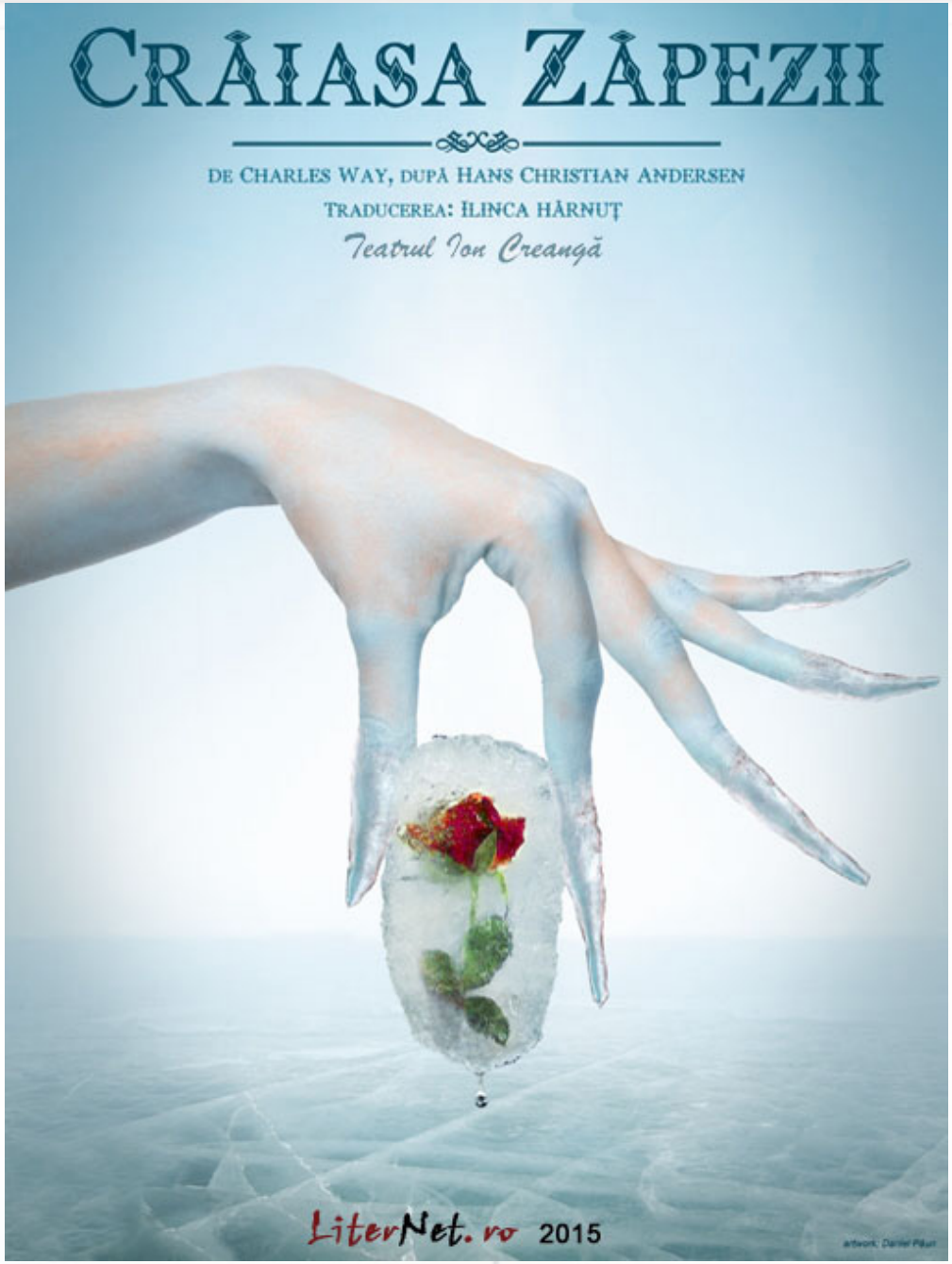
CRĂIASA ZĂPEZII
DE CHARLES WAY, DUPĂ HANS CHRISTIAN ANDERSEN
TRADUCEREA: ILINCA HÂRNUȚ
Teatrul Ion Creangă
LiterNet.ro 2015

Crăiasa Zăpezii

O piesă de Charles Way, adaptare liberă după basmul lui Hans Christian Andersen

Traducere: Ilinca Hărnuţ

Redactor: Răzvan Penescu; e-mail: rpenescu@liternet.ro

Editor format .pdf Acrobat Reader: Nicolae Fanurie Chirobocea

Corectură: Irina Zlotea, Doina Giurgiu

Copertă: Prelucrare după afişul spectacolului omonim al Teatrului Ion Creangă, Bucureşti, realizat de Andreea Săndulescu şi Daniel Păun

Foto: Adi Bulboacă, din spectacolul omonim al Teatrului Ion Creangă, Bucureşti

Spectacolul Teatrului Ion Creangă, Bucureşti, a fost regizat de Rosamunde Hutt, în scenografia Andreei Săndulescu, coregrafia Violetei Dincă şi muzica lui Eduard Petru Jighirgiu. Light Design-ul a fost realizat de Manuela Răduţ. Distribuţia i-a cuprins pe: Julieana Drăghici / Carla Oloş (Crăiasa Zăpezii), Eliza Păuna (Gerda), Mihai Cojocaru (Cei), Liliana Donici (Bunica, Narcisa, Tâlhar), Cezar Vlad Popescu (John, Fred, Tâlharul care râde, Brusture), Graţiela Duban (Elisa, Trandafirul, Lily, Fata de tâlhar), Eduard Petru Jighirgiu (Domnul Overskou, JJ, Bae), Maria Ţăran (Doamna Fyn, Ghiocel, Fredrica), Ilinca Atanasiu (Doamna Drăguţă, Tâlhăroaica)

© 2015 Editura LiterNet pentru versiunea .pdf Acrobat Reader.

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sunt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-095-6

Editura LiterNet

http://Editura.LiterNet.ro

e-mail: office@liternet.ro

Cuprins:

Actul I 5

Primăvara 43

Palatul de gheață 58

Actul II

Vara 61

Palatul de gheață 79

Toamna 82

Palatul de gheață 94

Iarna 95

Primăvara 105

Personajele:

Gerda

Cei

Domnul Overskou

Doamna Fyn

Bunica

John

Elisa

Crăiasa Zăpezii

Doamna Drăguţă

Brusture

Narcisa

Ghiocel

Trandafirul

Prinţesa Frederica

Prinţul Frederick

JJ

Lil

Fata de Tâlhar

Tâlhăroaica

Tâlharul care râde

Bae

Trolii de Gheaţă

{Piesa a fost scrisă pentru o distribuţie minimă de opt actori, cinci femei şi trei bărbaţi}

Actul I

Piesa începe într-un peisaj industrial „re-imaginat”; un oraș nordic specializat în producţia de cărămidă, o ţară nordică, de felul Danemarcei, sfârșitul secolului al XIX-lea. Costumele pot exprima perioada aceasta, dar ritmul vorbirii personajelor este contemporan.

BUNICA

A fost o dată ca niciodată – gata, acum că am spus asta, urmează să începem; vă văd cum vă întrebaţi despre ce oare va fi povestea care va urma. Ei bine, pot să vă spun un lucru: o să știm mai multe despre asta la final. Mai multe decât acum.

Așadar, a fost o dată ca niciodată...

(*Muzică*)

În Înghețatul Nord al lumii trăia o frumoasă și puternică regină, Crăiasa Zăpezii.

(*Se aprind luminile pe Crăiasa Zăpezii.*)

Trăia într-un palat făcut în întregime din zăpadă și Gheaţă – oh, dar ce palat strălucitor și rece era, cu săli nesfârșite și un lac înghețat chiar în mijloc, în care Crăiasa Zăpezii se privea din când în când pentru a-și vedea frumusețea, fără să fie nicicând mulţumită, căci lacul avea mereu un mic cusur – o crăpătură, o bulă de aer –, iar chipul ei nu se reflecta

niciodată perfect. Așadar, într-o zi, ea le porunci servitorilor săi

(*Intră Trolii de Gheaţă.*)

– un fel de troli ciudaţi, pe care ea îi crease suflând laolaltă bucăţi de gheaţă și zăpadă – să-i facă ceva în care înghețata-i imagine să se reflecte perfect pentru totdeauna. O oglindă. Mii de ani au meșterit Trolii de Gheaţă până când, într-o bună zi, oglinda fu gata.

(*Trolul ține oglinda.*)

Vai, cât de perfectă era, fără urmă de roșeaţă sau defecte, iar pe măsură ce Crăiasa Zăpezii se privea în oglindă se gândea: „Vai, dar cât de frumoasă sunt, ce bine-ar fi dacă totul ar fi la fel de perfect și înghețat ca mine.” Și pe măsură ce-și privea chipul, vanitatea și mândria îi crescură și-i crescură, iar Oglinda îi reflectă înghețatele calităţi înmiit și lumea întreagă deveni la fel de rece și fără inimă ca ea, iar gheaţa începu, pas cu pas, să acopere totul. Erau vremuri cumplite ce durară mult; foarte puţine făpturi reușeau să crească, iar cele care-o făceau mureau în scurtă vreme înghețate. Crăiasa Zăpezii era atât de încântată de isprava ei, încât începu să bată de fericire din palmele-i de gheaţă, iar Trolii, auzind ritmul rece al bătăilor luară Oglinda și începură să danseze. Vai, dar cum mai dansau! Dansară timp de o mie de ani, până când oboseala îi ajunse chiar și pe ei și, într-o bună zi...

(*Trolii scapă, cu o bubuitură, Oglinda.*)

Exact, au scăpat-o. Apăru o mică crăpătură, aproape de neobservat, dar Oglinda se îndoi ciudat; sticla se deformă, iar atunci când Crăiasa Zăpezilor se privi în oglindă nu se mai văzu frumoasă și perfectă. Furioasă, porunci Trolilor de Gheaţă să distrugă Oglinda și, cu sufla-

rea-i de Gheaţă, îi duse până-n vârful celui mai înalt munte, iar ei își adunară toate puterile și zvârliră Oglinda înspre cerul înstelat. Zbură spre înalt, tot mai sus și mai sus, rotindu-se prin încremenirea cerurilor, până când, cu o forţă cumplită – astupaţi-vă urechile acum –

(*Se produce o explozie teribilă.*)

se sparse și se transformă în milioane de cioburi mici. Anii au trecut, gheaţa s-a topit, Crăiasa Zăpezilor s-a retras, iar lumea s-a schimbat – au apărut anotimpurile, iar lumea a devenit cea în care trăim noi acum.

(*Luminile se aprind pe lumea Gerdei.*)

Dar, fiţi atenţi ce s-a mai întâmplat, din ziua în care Oglinda s-a spart, cioburile tot cad pe pământ. Unele sunt de mărimea unei oglinzi obișnuite, altele sunt mai mici decât un grăunte de praf, mici cât să intre în ochii oamenilor, iar atunci când acest lucru se întâmplă, ei devin – cum am putea să le spunem – puţin încrezuţi, puţin prea mândri, și văd lumea diferit. Tot ceea ce era bun, brusc li se pare rău; cele mai frumoase peisaje arată pentru ei ca spanacul fiert. Cioburile Oglinzii ajung în inimile unor oameni, iar atunci când acest lucru se întâmplă... veţi

vedea ce se întâmplă atunci. În ceea ce-o privește pe Crăiasa Zăpezii, a fost demult uitată, iar majoritatea copiilor nu i-au auzit numele niciodată, dar – vă spun eu – aveţi grijă, căci inima-i de Gheaţă încă râvnește să fie puternică din nou. Acum mai vizitează lumea doar o dată pe an, atunci când zăpada cade peste frigurosul nostru oraș din Nord, așa cum o face acum...

(*John și Elisa intră, bulgărindu-se. Gerda vine în urma lor, dar nu li se alătură.*)

JOHN Te-am nimerit.

ELISA Te-am nimerit și eu!

JOHN Haide Gerda!

GERDA Nu, nu pot, am o fustiţă nouă.

JOHN E doar zăpadă.

GERDA E murdară.

JOHN Nu, nu e. Haide. E... Au!

ELISA Te-am nimerit! Eu iubesc zăpada, Gerda, o ador, sunt înnebunită după ea, ador gustul de zăpadă, ador s-o ating, ador cât de... „zăpădicioasă” e, cât de... Au!

JOHN Te-am nimerit și eu!

(*Intră Cei. E în lumea lui, dansează după un ritm pe care-l aude doar el. Aproape se izbește de Gerda.*)

CEI Gerda!

GERDA Ce faci?

CEI Dansez.

JOHN Tu îi spui chestiei ăsteia dans?

ELISA Mie mi se pare minunat, Cei, mi-a plăcut... chiar l-am adorat... îmi place foarte mult de... ador cum dansezi.

JOHN Da, atunci ce zici de asta?

(*John dansează ciudat și nebunește – îi face pe toți să râdă, cu excepția Gerdei, care-l privește cu seriozitate.*)

ELISA Îl ador, îl ador.

JOHN E rândul tău.

CEI Haide Elisa.

(*Bate un ritm pentru ea.*)

ELISA Bine.

(*Elisa dansează chiar mai ciudat decât John, iar Cei o aplaudă atunci când termină.*)

JOHN Haha, a fost de premiul întâi. E rândul tău, Gery.

GERDA Nu, eu...

ELISA Haide, Gerda!

JOHN Fă-ne să râdem.

GERDA Nu pot.

ELISA Sigur că poţi!

JOHN Haide!

GERDA Nu, nu vreau.

JOHN Vrei mai bine să-ţi arunc un bulgăre în faţă?

CEI Las-o în pace.

JOHN şi ELISA Ooooo!

JOHN Sunteţi îndrăgostiţi unul de altul?

ELISA (*aruncă cu un bulgăre în John*) Nu, nu sunt. Sunteţi?

CEI Vreţi să vedeţi ceva incredibil? Adică absolut fantastic?

(*Cei face repede un morman de zăpadă. Scoate din ghiozdan un liniar şi alte câteva rechizite şi le pune pe el.*)

CEI Da. Da.

ELISA Păi, şi ce e asta?

CEI Un palat de gheaţă.

ELISA Da?

CEI Evident.

JOHN Ăla nu e un palat și nu e nici fantastic. E o pleașcă.

CEI E un palat.

JOHN O pleașcă.

CEI Tu ce crezi, Gerda?

GERDA Păi, eu...

CEI Elisa?

ELISA Îl ador, sincer. M-ai dat pe spate.

JOHN Lasă că-l dau și eu pe spate.

(*Lovește cu piciorul mormanul de zăpadă.*)

CEI Nu!

(*Cei îl fugărește pe John, îl prinde și încearcă să-l împingă cu fața în zăpadă, dar John e mai puternic. Din spate, Gerda aruncă un bulgăre în John. Îl nimerește.*)

ELISA Aaa, așa da! Bătaieeeeee!

(*Începe o bătaie nebunească cu bulgări, toţi se prăpădesc de râs. Gerda se distrează de minune. Sună clopoţelul. Se opresc.*)

ELISA Clopoţelul a oprit toată distracţia.

GERDA Vai de mine, uite ce e pe rochia mea.

JOHN E totul în regulă, Gerda, nu-ţi mai face atâtea griji.

CEI Suntem doar la şcoală. Şi care e motto-ul nostru?

JOHN Învăţăm cum să trăim...

ELISA Şi trăim ca să-nvăţăm!

CEI (*improvizând*)

Acest motto îl repetăm,

Fă-ţi adunarea, pune punctul pe i.

Să răspunzi tu nu-ndrăzni,

Ce-i număr sau fapt nu poţi nega,

De rămâi repetent te poţi spânzura.

JOHN Bună asta.

ELISA O ador.

(*Se aliniază şi încep să scandeze motto-ul, în timp ce intră în clasă. Clasa constă în Domnul Overskou şi o tablă. Se aşază în faţa Domnului Overskou, un bărbat blând, dar încorsetat de convenienţe.*)

COPIII Învăţăm cum să trăim

Şi trăim ca să-nvăţăm.

Acest motto îl repetăm.

Dl OVERSKOU Să trecem acum la tema pe care aţi avut-o pentru ieri.

(*Copiii trag adânc aer în piept.*)

Dl OVERSKOU V-am cerut să imaginaţi un oraș nou pentru vremuri noi, un oraș perfect, un oraș cu atât de multe fabrici, care implică în procesul de producţie atât de mulţi oameni, care poartă atât de mulţi saboţi, în care muncitorii câștigă atât de mulţi bani și cheltuiesc atât de mulţi bani... Constituente și rezultate etc. Elisa?

ELISA Domnule?

Dl OVERSKOU De ce ești aici? În încăperea asta?

ELISA Pentru a primi o educaţie bună. Vai! Sunt în încăperea greșită?

Dl OVERSKOU Mai mult ca sigur. John?

JOHN Domnule?

Dl OVERSKOU Răspunde la întrebare, băiete, de ce ești aici?

JOHN Da, desigur. Părinții mei s-au îndrăgostit și... dintr-una, într-alta...

Dl OVERSKOU Gerda?

GERDA Da, tată... domnule. Să putem să ne găsim o slujbă bună, sir.

Dl OVERSKOU Și ce slujbă ar fi asta, Cei?

CEI Nu știu, domnule.

Dl OVERSKOU Stai într-un oraș în care sunt șase fabrici de cărămizi și tu nu știi?

CEI Știu ce mi-ar plăcea să fiu.

Dl OVERSKOU NU MĂ INTERESEAZĂ CE ȚI-AR PLĂCEA SĂ FII! Dacă fiecare copil ar avea slujba pe care și-o dorește, lumea ar fi plină de boxeri și de balerine. Uită-te pe geam, CE VEZI?

CEI Hm, străzi, fabrici, magazine, case...

Dl OVERSKOU Vezi vreun pinguin?

(*Liniște*)

Dl OVERSKOU Vezi vreun pinguin, Domnule Fyn?

CEI Nu, domnule.

Dl OVERSKOU Și cum îți explici asta?

(*Domnul fie deja ţine în mână, fie atunci dezvăluie o coală albă de hârtie, pe care e desenul unui oraș nou. În centrul lui se află un pinguin, care poartă o căciulă cu ciucure.*)

CEI Nu știu, domnule, pur și simplu a apărut.

Dl OVERSKOU Domnule Fyn, ești inobedient.

CEI Mulţumesc, domnule.

Dl OVERSKOU Asta înseamnă insolent, obraznic.

CEI Dar chiar am văzut un pinguin, domnule!

Dl OVERSKOU NU AI VĂZUT NICIUN PINGUIN! NU EXISTĂ NICIUN PINGUIN ÎN ORAȘUL ĂSTA. Ești un imbecil, domnule Fyn. Ce ești?

CEI Un imbecil, domnule!

Dl OVERSKOU O să scrii de o mie de ori: „Nu există pinguini în acest oraș”. Acum, repetaţi cu toţii după mine: „Nu există pinguini în acest oraș”. Acum, ieșiţi cu toţii afară!

(*Ies scandând „Nu există pinguini în acest oraș”. În cele din urmă, Cei râde. John și Elisa se îndepărtează grăbiţi.*)

GERDA Nu e amuzant, Cei.

CEI De o mie de ori... Cred că o să vină sfârșitul lumii și eu tot o să mai am de scris. Unde te duci?

GERDA Acasă.

CEI Nu te duce pe acolo! Haide, ia-mă de mână.

GERDA Poftim?

CEI Haide, repede, ia-mă de mână.

GERDA Nu, stai, se uită oamenii la noi.

CEI Ăștia nu sunt oameni, Gerda, sunt IMBECILI și vin după noi. Or să ne mănânce și unica scăpare e peste ponosita punte.

GERDA Ce ponosită punte?

CEI Cea care trece peste rapacea râpă. Haide, repede.

(*O ia de mână*)

GERDA Lasă-mă! Lasă-mă!

CEI Nu, nu, nu! Gerda, ţine-te! Ţine-te!

(*Gerda se trage și cade. Cade și el cu un strigăt stins*)

GERDA Fusta mea...

CEI Ţi-ai dat drumul? Și eu am căzut o mie de metri de pe ponosita punte în rapacea râpă pe bonţii bolovani.

GERDA Nu iese...

CEI Tu ești aceeași Gerda, care locuia lângă noi?

GERDA Ce vrei să spui?

CEI Stătea o fată lângă noi, care era ieșită din comun – așa aș descrie-o. Și când eram mici, ne jucam tot timpul împreună. Casele noastre erau atât de apropiate, încât puteam să sărim din camera unuia în a celuilalt. Săream peste Râpa-nfometată. Pusesem chiar o scândură de la un geam la celălalt și făcusem o mică grădină pe ea.

GERDA Termină, Cei.

CEI Plantasem trandafiri, dar n-au crescut niciodată. Ea râdea când inventam poezioare prostești. Acea Gerda râdea tare mult, nu se mai oprea.

GERDA Pot să râd și acum, când simt nevoia. Vezi ce ai făcut?

CEI E doar puţin noroi, Gerda, din asta e făcut tot Pământul.

GERDA Nu înţelegi... Tata.

(*Începe să respire cu rapiditate.*)

CEI Nu te panica.

GERDA Dar e... (*Începe să respire într-o pungă maro de hârtie. El așteaptă – e obișnuit cu asta.*) nouă.

CEI Vino până la mine acasă şi mama îţi curăţă fusta imediat. Haide!

GERDA Nu, nu.

CEI S-ar bucura să te vadă, mereu îmi spune: „Invit-o pe Gerda la o ceașcă de ceai și o prăjitură Copenhaga.”

(*O trage în față. Se aprinde lumina pe Doamna Fyn. Stă aplecată peste o cadă de lemn, plină de rufe, pe care le bate și le învârte cu un băț lung. Este epuizată, dar la auzul vocii lui Cei zâmbește.*)

CEI Mama!

Dna FYN Cei și Gerda! O să fac un ceai și sper că vrei și o felie de prăjitură din Copenhaga.

CEI Gerda și-a murdărit puțin fusta cu noroi și e important să nu afle tatăl ei.

Dna FYN Oh! (*Doamna Fyn ia un burete și începe să curețe fusta.*) Sper că Cei nu te bagă în bucluc, nu?

GERDA Nu, Doamnă Fyn. Pe mine, nu.

Dna FYN Oh, pinguinul?

(*Afară, Domnul Overskou se apropie.*)

Dl OVERSKOU Sunteți acasă, Doamnă Fyn?

GERDA Tata!

CEI De ce-a venit aici?

GERDA Fusta mea, fusta mea!

Dna FYN Nu te neliniști, Gerda. Haide, du-te sus. Vin acum, Domnule Overskou. (*Îi împinge pe cei doi în sus pe scări.*) Numai un minut. Duceți-vă!

Dl OVERSKOU Oh, Doamnă Fyn...

Dna FYN	Domnule Overskou, arătaţi tare bine, dar păreţi puţin obosit. E de la predat, nu mai e la fel acum, am citit despre asta, dar cred că aţi vrea o cană de ceai...
	(*Iese*)
CEI	Sari, trebuie să sari.
GERDA	Nu pot.
CEI	De ce nu? Așa o să ajungi acasă înaintea lui.
GERDA	Știi de ce.
CEI	Ţi-e frică.
GERDA	E interzis.
Dl OVERSKOU	Doamnă Fyn, am venit într-o vizită oficială.
	(*Doamna Fyn intră cu o ceașcă de ceai.*)
Dna FYN	Da, m-am gândit eu, aţi venit să vorbim despre pinguin. Cei!
Dl OVERSKOU	Nu, aș dori să vorbesc cu dumneavoastră.
Dna FYN	Da? Mă bucur să aud asta Domnule Overskou... Thomas. Am amintiri atât de frumoase cu draga ta soţie. Îmi amintesc o dată...
Dl OVERSKOU	Doamnă Fyn, mi-e destul de greu, oricum.
Dna FYN	Oh?

(*Deasupra lor, Cei așează o scândură peste despărțitura dintre cele două case și, în timp ce tatăl ei vorbește, Gerda trece cu grijă dintr-o parte în cealaltă.*)

Dl OVERSKOU — Trăim într-un oraș rece și dur, după cum știți, Doamnă Fyn. În fiecare zi vin noi și noi oameni de la țară, căutându-și de lucru, și toți sunt dispuși să accepte cele mai dure condiții – sunt dispuși să accepte realitatea. Din păcate, fiul dumneavostră nu pare să fie deloc conștient de această realitate. Trăiește într-un fel de lume a viselor, își închipuie că într-o zi va fi un cântăreț celebru sau, și mai rău, un poet. Realitatea, însă, e că acestea sunt drumuri care nu-i sunt accesibile, nu aici, în orice caz, și nu acum. Pe termen lung aceste vise doar îl vor amărî. Iar lucrul cel mai trist, Doamnă Fyn, este că eu am douăzeci-treizeci de copii, care abia așteaptă să-i ocupe locul. Copii care sunt dispuși să învețe de la mine tot ceea ce trebuie știut despre lumea în care trăim și despre căile prin care putem să supraviețuim. Mă tem că nu mai pot să-l educ pe fiul dumneavoastră, Doamnă Fyn. Din respect, însă, pentru dumneavoastră și pentru situația în care vă aflați, am să-i mai dau o șansă – deși mă tem că nu va fi capabil să profite de ea – și pe urmă am să renunț la el. Am să-l exmatriculez, dacă va fi necesar.

Dna FYN — Mulțumesc, domnule Overskou, pentru sinceritatea dumneavoastră. Mai e ceva?

Dl OVERSKOU — Pe de altă parte, Doamnă Fyn, aș fi recunoscător, de dragul Gerdei, dacă i-ați spune fiului dumneavoastră să nu mai vorbească cu ea. (*Tăcere.*) Consider că în acest moment are o influență negativă asupra ei și că există riscul să o ducă pe căi greșite. Iar eu trebuie să o protejez. Sunt sigur că mă înțelegeți.

(*Doamna Fyn îi ia ceașca din mână.)*

Dna FYN — La revedere, domnule Overskou.

(*Domnul Overskou iese, ninsoarea cade, însă doar pe el. Se duce în casa lui, unde bunica Gerdei amestecă în supa dintr-o oală. La etaj, Gerda păşeşte tiptil.*)

BUNICA Pari îngrijorat, Thomas.

Dl OVERSKOU Unde e Gerda?

BUNICA Nu a ajuns încă acasă.

(*Aud un sunet de la etaj.*)

Dl OVERSKOU Vreau să vorbesc cu ea. Adu-o jos.

BUNICA Am cumpărat ghetuţele.

Dl OVERSKOU Ghetuţele?

BUNICA Ghetuţele pe care m-ai rugat să le cumpăr pentru Gerda.

Dl OVERSKOU Nu, nu, nu, pantofi negri, nu ghete roşii. Gerda nu se poate duce la şcoală cu ghete roşii, femeie proastă. Nu se poate duce nici la biserică, nici măcar într-un magazin, nu poate să facă nimic cu ghetele astea roşii, poate doar să fugă cu circul! Gerda, Gerda!

(*Gerda coboară, iar în timp ce o face, Cei traversează din camera lui într-a ei, auzind astfel ce se vorbeşte.*)

Dl OVERSKOU Gerda, ştii că tot ce fac e spre binele tău... Ce ai făcut cu fusta cea nouă?

GERDA Nimic, mă jucam şi am căzut.

Dl OVERSKOU Cu cine te jucai? Cu cine?

GERDA Cu Cei. Domnul Fyn.

Dl OVERSKOU Înţeleg, n-ai să te mai „joci” cu domnul Fyn. Începând de azi, nu vreau să te mai asociezi cu el.

BUNICA Asociezi?

Dl OVERSKOU Mamă...

BUNICA Nu știu ce-o fi însemnând „să te asociezi”, având în vedere că e vecinul nostru, dar cred că așa sunt eu, mai „proastă”.

Dl OVERSKOU Am vorbit deja și cu mama lui. Nu ai să mai vorbești cu el și nici nu veţi mai petrece timp împreună.

GERDA Nu înţeleg, e... îl cunosc de când m-am născut.

Dl OVERSKOU E spre binele tău și am încheiat discuţia.

(*Gerda e pe punctul de a răspunde, dar se întoarce cu spatele și urcă în camera ei. Cei se ascunde în camera ei.*)

Dl OVERSKOU Vezi să mănânce cina.

BUNICA Mă ocup eu. Tu poţi să-ţi iei și singur.

(*Gerda respiră agitat, se duce la fereastră și trage adânc aer rece în piept. Intră bunica.*)

BUNICA Tatăl tău nu poate să te împiedice să fii prietenă cu Cei. E ca și cum ar încerca să împiedice Primăvara să urmeze Iernii. Sunt lucruri care nu pot fi făcute.

(*Gerda o îmbrăţișează pe Bunică.*)

GERDA Ce m-aș face fără tine, bunico?

BUNICA Te-ai descurca foarte bine, copilule. Haide să dormim acum.

(*Bunica o culcă spunându-i umătoarea poezie. Cei se întoarce pe scândură în casa lui. Crăiasa Zăpezii îl privește.*)

BUNICA Prin frig, zăpadă și gheață
Astă mână strâns o-nhață,
Căci sânge cald în ea vibrează
Ca-n roșia inimă, ce pulsează.

Dna FYN Ceeei, iată-te, te ascundeai de mine? Măi, măi!

CEI Am auzit ce-a spus domnul Overskou. Nu pot să mă supun, mamă, nu vreau.

Dna FYN Ceva s-a schimbat în omul ăsta... cred că de când a murit soția lui.

CEI Tata nu era așa, nu?

Dna FYN Haha, nu, în nici un caz. Tatăl tău? Binecuvântate să-i fie găurile din șosete.

CEI Într-o zi totul o să fie mai bine pentru noi, mamă, am să mă duc și am să dau și eu o probă la Teatrul cel Mare și am să fac o grămadă de bani și n-o să mai avem găuri în șosete, îți promit.

Dna FYN Ce frig mai e aici, geamurile sunt înghețate! Râul va fi înghețat până mâine.

CEI Grozav, aș putea să patinez, dacă aș avea patine.

Dna FYN Știi cât de scumpe sunt patinele?

CEI Îmi cânți?

Dna FYN Se face târziu.

CEI Un singur cântec, te rog!

Dna FYN Fulg, fulg ce tot cazi,
Alb și moale printre brazi,
Lumea toată o-nvelești
Cu o plapumă ca-n povești.

CEI L-ai inventat acum!

Dna FYN Bineînțeles. Noapte bună, Cei!

(*Coboară scările și se întoarce la neîntreruptul spălat, continuând, însă, să fredoneze melodia pe care tocmai a inventat-o. Iese Crăiasa Zăpezii. Cei doarme. Gerda doarme. Dimineața, Cei plănuiește să o vadă pe Gerda și ridică scândura, pe care o folosește pe post de punte între cele două clădiri, sub ea vede un ghiveci în care e un trandafir.*)

CEI Gerda, Gerda, Gerda, Gerda, Gerda...

(*Continuă să-i repete numele, în timp ce împinge scândura de pe un pervaz pe celălalt. Ea se uită afară. El ridică floarea pe scândură, o împinge încet și vine în urma ei.*)

CEI Uite ce am găsit în grădiniţa noastră.

GERDA Ce faci?

CEI Ţii minte că plantasem nişte seminţe şi nu se întâmpla nimic?

GERDA Ai grijă. Ce faci? Nu ţi-a spus mama ta că nu mai am voie să vorbesc cu tine şi nici să te văd?

CEI Dar tocmai vorbeşti cu mine.

GERDA Nu vorbesc.

CEI Şi poţi să mă vezi?

GERDA Nu pot.

(*Începe să râdă, pentru prima oară după multă vreme.*)

CEI Genial! Sunt invizibil. Ştii ce-am găsit sub zăpadă? Un trandafir, în toiul iernii. Aş putea să spun că e o minune.

GERDA Este o minune.

CEI A zâmbit. (*Se uită spre cer.*) Mulţumesc... Aah!

(*I-a intrat ceva în ochi, acompaniat de un sunet ascuţit şi intens.*)

CEI Ah!

GERDA Cei?

CEI Mi-a intrat ceva în ochi.

(*Sunetul ascuţit se intensifică, devine de nesuportat. Cei se înconvoaie, încleștându-și mâna în dreptul inimii.*)

GERDA Ce e?

CEI Inima mea! Ini...

GERDA Să chem un doctor? Bunico! Bunico!

(*Îl ţine pe Cei, ca să nu cadă de pe scândură, muzica se stinge, el își revine.*)

GERDA Ești bine?

CEI Da, era doar ochiul și... (*Se ţine de inimă.*)

GERDA Lasă-mă să mă uit.

CEI Am spus că sunt bine, nu te mai agita.

GERDA Dar te durea îngrozitor.

CEI Mai deloc. De ce stau eu afară? Îngheţ!

GERDA Poftim, ia mănușile mele.

(*Le ia fără nici un semn de recunoștinţă și le pune.*)

CEI Să zicem că sunt bune. (*Se ridică în picioare.*)

GERDA Ai grijă.

(*Dărâmă ghiveciul trandafirului, care cade pe stradă și se sparge.*)

GERDA Grădina!

CEI Nu te mai consuma atât, Gerda.

GERDA Dar trandafirul nostru...

CEI De ce să te întristezi? Nu e decât un trandafir stupid... Plângi? Plângi?

GERDA Nu.

(*Cei râde.*)

GERDA E ceva comic?

CEI Faţa ta. Plângi pentru un trandafir vechi mâncat de viermi.

BUNICA Am auzit pe cineva strigându-mă, sunteţi bine? (*Vede planta.*) Vai...

CEI Nu vă faceţi griji, doamna Bunică, e doar niște noroi, din asta e făcută toată planeta.

BUNICA Da? Atunci, poftim mătura – poţi să cobori și să-l strângi.

CEI De ce să fac asta?

GERDA Cei?

CEI Are deja o mătură în mână și nu face nimic toată ziua, de ce nu-l curăţă ea?

GERDA Sunt sigură că nu vorbește serios, bunico.

BUNICA Treci jos, tinere, înainte să-i spun mamei tale.

CEI Nu te obosi, nu avem voie să vorbim cu voi, oricum, sau tu nu știai?

GERDA Cei!

BUNICA Atunci, Gerda, dă-te jos de acolo chiar acum.

(*Cei intră din nou în camera lui și, apoi, coboară pe scări. Gerda traversează casa, îmbrăcându-se între timp pentru vremea rece.*)

Dna FYN Ar trebui să mănânci ceva înainte să pleci la școală, Cei. Ce e?

CEI Casa asta ar avea nevoie de o curăţenie serioasă.

Dna FYN Da?

CEI E jeg peste tot.

Dna FYN Dacă te oferi să mă ajuţi, îţi aduc acum o găleată și un mop.

CEI Nu te deranja, trebuie să merg la școală.

(*Iese afară, lăsând-o pe mama lui perplexă. Cei își întinde mâna și prinde un fulg pe care începe să-l studieze. Intră Gerda.*)

GERDA Cei. Cei.

CEI Ce e? Nu vezi că sunt ocupat?

GERDA Ce ai păţit?

CEI Nimic. Te-ai uitat vreodată la un fulg de zăpadă, Gerda? Dar cu atenţie? E perfect – sunt șase puncte identice, structurate perfect, totul, prin comparaţie, arată ca spanacul fiert.

GERDA Cei, mă gândeam să vin să ne dăm cu sania, după școală.

CEI Ce sens are? O să ne dăm repede, vreau să spun foarte repede și tu ai să ai un atac de panică de-al tău și vei strica distracţia tuturor, ca de obicei.

(*Gerda pleacă alergând, supărată.*)

CEI Pa, pa.

(*Intră Elisa cu sania, aproape ciocnindu-se cu Gerda.*)

CEI Unde mergeţi?

ELISA Să ne dăm cu sania.

CEI Cum rămâne cu școala?

ELISA Nu se face școală, Cei, s-a stricat boilerul, e fantastic... (*Îl văd pe Domnul Overskou apropiindu-se.*) Fantastic de supărător. Haide!

(*Ies.*)

Dl OVERSKOU Domnule Fyn!

CEI Domnule?

Dl OVERSKOU Sper că mama ta ţi-a explicat cum stau lucrurile în ceea ce o privește pe Gerda.

CEI E în regulă, domnule, înţeleg. Asta e tot?

(*Pleacă, lăsându-l pe Domnul Ovreskou cu gura căscată.*)

Dna FYN Sper că ești mai bine dispus.

CEI Nu se face școală. Merg să mă dau cu sania.

Dna FYN În regulă. Când termin astea vin și eu să mă uit puţin la voi.

CEI Hm, nu prea cred.

(*Iese cu sania. Intră John și Elisa cu săniile lor.*)

JOHN Ce zici de asta, amice? Mi-am făcut-o singur.

CEI Așa și arată, amice.

ELISA Vai, mi-ar plăcea să ningă pentru totdeauna. Ador zăpada. Chiar o ador, sunt îndrăgostită de ea, de gustul ei, felul în care o simt... Auu!

(*Un bulgăre aruncat de John tocmai a nimerit-o. El se uită inocent în altă parte.*)

ELISA Ce sanie tare ai, Cei; e chiar frumoasă!

CEI Mersi, Elisa, și văd că tu ai o... o...

CEI O tavă.

ELISA Drăguță tavă. (*Se strâmbă către John, iar Elisa se așază, supărată.*) Facem o întrecere sau ce facem aici?

JOHN Ești bine?

CEI La ce te referi?

JOHN Pari puțin...

ELISA Cu toane.

CEI Vreau doar să ne-ntrecem.
Mai repede să gonesc,
Mai repede, mai departe,
Atâta-mi doresc.

JOHN Cum spui tu, Cei, cum spui tu. (*Se uită la Elisa și dă din umeri.*)

CEI La trei.

JOHN Unu...

ELISA Doi...

TOŢI Trei!

(*Cu un strigăt teribil, cursa începe. Cei e de o competitivitate feroce, iute îi lasă pe toţi ceilalţi în urmă. Muzică. Crăiasa Zăpezii intră în superba ei sanie albă. Apariţia ei încetineşte, miraculos, totul. Doar Cei pare să avanseze. Crăiasa Zăpezii îi face un semn, iar el se apropie.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Ţi-ar plăcea să mergi cu adevărat repede?

CEI Cine eşti?

CRĂIASA ZĂPEZII Mai repede decât ai mers vreodată în viaţa ta?

CEI Da.

CRĂIASA ZĂPEZII Atunci, haide alături de mine.

CEI Și ce fac cu sania mea?

CRĂIASA ZĂPEZII Las-o aici. Nu vei mai avea nevoie de ea.

(*Cei aruncă neglijent sania la o parte și se urcă în sania ei.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Haide aici, Cei, ţine-te bine!

Zboară prin noapte alături de mine,

Sus printre stele, arzânde făclii,

Vei goni cu mine, dacă bine te ţii!

(*El se urcă în sanie. Sania iese. Elisa și John se dezgheață și ajung în locul golit de Crăiasa Zăpezii.*)

ELISA și JOHN Cei? Cei?

(*Intră Gerda.*)

JOHN Gerda, nu l-ai văzut pe Cei?

GERDA Nu era aici cu voi?

ELISA Era...

JOHN Dar tocmai a dispărut.

ELISA Mergea atât de repede.

GERDA Pe unde a luat-o?

JOHN Nu știu, pur și simplu a...

ELISA Dispărut.

GERDA A dispărut?

ELISA Era aici și într-o clipă...

JOHN Nu mai era... Ca și cum cineva l-a...

GERDA Cei... CEI! CEI!

JOHN Nu te panica, Gerda.

ELISA O să-l găsim. O să-l căutăm.

JOHN Toţi trei.

ELISA Împreună! Cei!

JOHN Cei! Cei!

GERDA Cei!

(*Gerda fuge acasă, trece timpul, cerul se întunecă, dar pentru Gerda toate momentele se învălmășesc.*)

GERDA Bunico, l-ai văzut pe Cei?

BUNICA Nu, și dacă îl vedeam i-aș fi tras una peste... Ce s-a întâmplat?

(*Gerda aleargă la doamna Fyn. Trece timpul. Se face și mai întuneric.*)

GERDA Doamna Fyn? Cei e acasă?

Dna FYN Nu, draga mea, nu l-am văzut toată ziua.

GERDA Oh!

BUNICA Ce este, Gerda? Ce s-a întâmplat?

GERDA Ceva nu e în regulă, știu sigur.

Dna FYN Păi, unde e? Credeam că sunteţi cu toţii la săniuș.

BUNICA Sunt sigură că nu avem de ce să ne îngrijorăm.

Dna FYN Dar e târziu, se întunecă.

BUNICA O să-l găsim, doamnă Fyn, îl găsim în curând.

Dna FYN Și e atât de frig.

BUNICA Luaţi-vă un fular și un felinar, doamnă Fyn. Gerda, du-te și cheamă-l pe tatăl tău.

Dna FYN (*Iese și strigă.*) Cei! Cei!

GERDA Tată?

Dna FYN CEI!

Dl OVERSKOU (*Intră.*) Ce e cu toate strigătele astea?

GERDA Cei...

Dl OVERSKOU Credeam că ţi-am spus o dată...

GERDA A dispărut.

Dl OVERSKOU A dispărut?

GERDA N-a venit acasă.

BUNICA Thomas, pune-ţi paltonul și ia un felinar.

Dl OVERSKOU Nici nu mă gândesc să...

BUNICA Ai să faci cum îţi spun! Gerda, du-te și adu-i pe prietenii tăi, haide!

Dna FYN Cei! Cei! Cei Fyn!

BUNICA Eu și cu dumneata, doamnă Fyn, căutăm în partea de sud a orașului. Gerda și prietenii ei în nord, iar Thomas...

Dl OVERSKOU Da, mamă?

BUNICA Du-te după poarta orașului, până la râu.

Dna FYN Dar el știe că nu are voie să se apropie de râu.

BUNICA Doar ca să fim siguri, doamnă Fyn.

(*Muzică. Toți caută. Îl strigă în timp ce caută, feţele încordate sunt luminate de felinare. Îl caută peste tot. Sania Crăiesei Zăpezii intră în scenă la un alt nivel, zburând prin cerul nopţii.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Ţi-e frig, micule Cei?

CEI Fffoarte.

CRĂIASA ZĂPEZII Înfofolește-te cu blana de urs, n-aș vrea să îngheţi. (*Îl sărută pe frunte.*) Acum te simţi mai bine?

CEI Da, mulţumesc.

CRĂIASA ZĂPEZII Bine. Am călătorit bine împreună. Atât de sus, deasupra lumii.

(*Cei se uită peste marginea saniei și trage aer în piept.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Emoţionant, nu?

CEI Cine ești?

CRĂIASA ZĂPEZII Nu știi?

CEI Crăiasa Zăpezii? (*Ea îi zâmbește.*) Credeam că ești făcută toată din Gheaţă, chiar și ochii.

CRĂIASA ZĂPEZII Uită-te sub noi, Cei, spune-mi ce vezi.

CEI E fantastic, pot să văd totul, fiecare câmpie, fiecare formă, toate se potrivesc împreună. Uite, acolo e un sat. Și acolo, uite, e o fermă care a luat foc.

CRĂIASA ZĂPEZII Da?

CEI Oamenii strigă și aleargă, cred că cineva a rămas blocat înăuntru. Ar trebui să coborâm și să-i ajutăm.

CRĂIASA ZĂPEZII De ce? Vezi cât de repede dispare scena asta în spatele nostru...

CEI Dar...

CRĂIASA ZĂPEZII Nu e mult mai bine aici sus, să zbori prin noapte alături de mine, deasupra tuturor problemelor din lume?

CEI Ba da, e mult mai bine.

CRĂIASA ZĂPEZII Exact. Ţi s-a făcut din nou frig? Poftim. (*Îl sărută din nou.*) Gata cu sărutările, altfel va trebui să te sărut până mori. Haide mai bine să dormi puţin. Dormi, Cei, dormi.

Peste lacuri și codrii zburăm.

Zburăm peste mări și câmpii,

Sub noi licărește zăpada,

Iar luna veghează-n tării.
O lună măreaţă şi calmă
Peste întinsa noapte de iarnă.

(*Luminile de pe sanie se sting. Dedesubt căutarea continuă, doamna Fyn este tot mai anxioasă.*)

Dna FYN L-a văzut cineva pe fiul meu Cei? Cei Fyn?

(*Toţi se întorc, cu excepţia lui Thomas, şi îşi apropie felinarele.*)

GERDA Uite.

JOHN Vine cineva.

Dna FYN Cei! E Cei?

(*Intră Domnul Overskou, încet, trage în urmă sania lui Cei. Doamna Fyn tresare.*)

BUNICA Unde ai găsit-o, Thomas?

Dl OVERSKOU Pe râu, pe gheaţă, probabil că a căzut prin...

GERDA Cei?

Dna FYN Nu, nu se poate.

BUNICA Gata, gata, doamnă Fyn.

Dna FYN Nu, nu... nu Cei, nu Cei.

(*Se prăbușește pe sanie. Muzica devine mai rapidă. Toți se îndepărtează de mama plângând, cu excepția Gerdei. Doamna Fyn ia încet sania și iese. Trece timpul, dar Gerda rămâne pe loc, înghețând, incapabilă să accepte ceea ce s-a întâmplat.*)

GERDA Unde e? Unde e Cei? Elisa? Spune-mi, te rog. Doamna Fyn? Tată, bunico. Cei! Cei!

(*Continuă să-l strige, în timp ce lumea se prăbușește în jurul ei, dispărând efectiv din fața ochilor ei.*)

GERDA Cei! Cei!

BUNICA Gerda, oprește-te, fetițo, trebuie să încetezi acum.

GERDA De ce? A murit?

BUNICA Nimeni nu putea să reziste sub gheață, nimeni.

GERDA Cei a murit? Asta vrei să spui?

Dl OVERSKOU Gerda?

GERDA Cei, Cei!

Dl OVERSKOU Te rog, ascult-o pe bunica ta.

GERDA Doamnă Fyn?

Dna FYN Pleacă, micuțo, lasă-mă.

GERDA Vă rog să-mi spuneți, trebuie să-mi spuneți ce s-a întâmplat.

Dna FYN Trebuie? Pentru Dumnezeu, fetiţo!

(*Iese.*)

BUNICA Gerda, gata, trebuie să încetezi.

Dl OVERSKOU Ascult-o pe bunica ta.

GERDA De ce v-aţi oprit din căutat? Trebuie să-l găsim. Cei!

BUNICA Gerda, gata, te rog, pretenul tău nu mai e.

GERDA Nu mai e?

BUNICA Nimeni n-ar fi putut să reziste sub gheaţă. Nimeni.

Dl OVERSKOU Te rog, ascult-o pe bunica ta.

GERDA (*Se oprește.*) Nu cred. Nu cred. Am să te găsesc eu, Cei. Am să te găsesc.

(*Muzica se schimbă, timpul trece.*)

BUNICA Gerda, uite, iarna se termină repede, se topește gheaţa.

GERDA Gheaţa?

Dl OVERSKOU În curând va veni primăvara.

BUNICA Un nou început.

Dl OVERSKOU Iar mâine e ziua ta, ai uitat?

BUNICA Uite ce ţi-am cumpărat.

Dl OVERSKOU Ca să te înveselim.

BUNICA Ghetuţe roşii, ghetuţe roşii.

(*Gerda se uită la ele, ca și cum s-ar trezi dintr-un vis.*)

GERDA Mulţumesc, Bunico. Mulţumesc, tata.

(*Domnul Overskou și Bunica ies, ea rămâne uitându-se la ghetele roșii. Și le pune în picioare și aude de îndată sunetul râului.*)

GERDA Of, râule, râule-ngheţat, să fie chiar așa?
Să-mi fi răpit prietenul,
Să-l fi furat? De la mine, de la noi?
Of, râule, râule-ngheţat, Ascultă-mă, te rog.
Aș da orice să-l am înapoi.
Uite, îţi dau ghetuţele mele noi – ia-le.
Doar dă-mi-l în schimb pe Cei, dă-mi-l înapoi.
Ce altceva să-ţi mai dau? Spune-mi, ce mai vrei?

RÂUL Gerda, Gerda, Gerda.

GERDA Cei, eşti în râu? Eşti acolo?

RÂUL Gerda, Gerda, Gerda.

GERDA Cei? Tu ești?

(*Gerda intră în râu. Râul o ridică și o învârtește la vale.*)

Primăvara

Luminile se aprind pe Gerda, care stă întinsă în faţa unui gărduleţ alb. Lângă ea e o creangă mare. După ea, este o grădină de primăvară, după care se află un pat. Se aud sunetele unei zile de primăvară. Trei flori – Ghiocelul, Narcisa şi Rochiţa Rândunicii – se apropie brusc de ea. Gerda murmură, iar ele se opresc, ca şi cum s-ar juca „1-2-3, la perete stop”. În scurt timp sunt toate trei, grămadă, aplecate deasupra ei. Dar ea, în continuare, nu le vede. Brusc, Doamna Drăguţă le împinge la o parte.

Dna DRĂGUŢĂ La o parte, daţi-vă la o parte, băgăcioaselor. Vai de mine, o fetiţă, udă leoarcă, vai, sărăcuţa de ea, gata, gata.

(*Doamna Drăguţă scoate o sticluţă din şorţ şi i-o pune Gerdei sub nas.*)

GERDA Unde sunt?

Dna DRĂGUŢĂ Eşti pe marginea râului care trece pe lângă căsuţa mea, drăguţa mea. E o minune că nu te-ai înecat. Cum ai reuşit să cazi înăuntru?

GERDA Cei.

Dna DRĂGUŢĂ Ce e asta?

GERDA L-aţi văzut?

Dna DRĂGUŢĂ Pe cine?

GERDA Pe Cei, prietenul meu. Îl caut şi toată lumea spune că a căzut sub gheaţă şi că nimeni n-ar putea să supravieţuiască după un asemenea frig, dar eu simt în adâncul inimii că nu e adevărat şi am să-l găsesc, da, da.

Dna DRĂGUŢĂ Nu în noaptea asta, drăguţa mea, nu. Nu-ţi face griji pentru el. Ar trebui să intri în casă și să bei puţin ceai. (*Îi dă Gerdei ceaiul.*) Și cred că ţi-ar prinde bine și un prosop uscat. Ce gust are?

GERDA Minunat. Cine sunteţi dumneavoastră?

Dna DRĂGUŢĂ Ei, eu sunt Doamna Drăguţă, drăguţa mea. Dar tu?

GERDA Eu sunt... (*Simte că ameţește.*) Gerda.

Dna DRĂGUŢĂ Vai de mine, sărăcuţa de tine.

(*O conduce pe Gerda la pat, care e acoperit cu o cuvertură cu un imprimeu cu trandafiri.*)

Dna DRĂGUŢĂ Întinde-te în pătuţul ăsta drăguţ și dimineaţa te vei simţi mult mai bine.

GERDA Sunteţi foarte drăguţă, dar chiar nu pot să stau, trebuie să-l găsesc pe prietenul meu. Trandafiri?

Dna DRĂGUŢĂ Chiar așa, draga mea.

GERDA Erau florile preferate ale lui Cei, am crescut câţiva împreună.

Dna DRĂGUŢĂ Așa aţi făcut?

GERDA Mă simt cam buimacă.

Dna DRĂGUŢĂ E buimăceai, draga mea, e din grădină, te va ajuta să uiţi, să uiţi, să uiţi...

(*Gerda adoarme, Doamna Drăguţă întoarce cuvertura, iar imprimeul floral dispare. Apoi vede ghetele roșii, i le scoate și le ascunde. Doamna Drăguţă iese în curte, iar florile se apropie de ea.*)

Dna DRĂGUŢĂ Avem şi noi, în sfârşit, puţină companie. „Gerda” – ăsta se vede de la o poştă că e un nume cinstit, noi trebuie să fim foarte drăguţe cu ea, iar mâine trebuie să ne jucăm frumos, fără să o tachinăm. A avut destulă amărăciune în vieţişoara ei până acum. Aşa că orice joc v-aţi juca, aveţi grijă să fie în siguranţă, asta înseamnă să nu o lăsaţi să iasă din grădină, sub nici o formă, biata de ea. Plecaţi, plecaţi. Trandafirilor? Am o vorbă cu voi, în privat.

(*Celelalte flori se îndepărtează.*)

Trandafirilor, vă duceţi

Sub pământ, să vă ascundeţi,

Leneş somnul vă îmbie

În culcuşul de sub glie.

(*Trandafirii dispar. E dimineaţă.*)

Dna DRĂGUŢĂ Bună dimineaţa, ghinda mea micuţă, ce odihnită eşti! Iar acum, cât pregătesc ceva de prânz pentru noi, „doamnele”, tu du-te afară, la joacă.

GERDA Să mă joc?

Dna DRĂGUŢĂ Bineînţeles.

GERDA Cu cine?

(*Doamna Drăguţă râde, spunând parcă „of, prostuţa de tine”.*)

Dna DRĂGUŢĂ	Haide, du-te, repede, repede.
	(*Gerda se duce în grădină. Florile se apropie din nou de ea.*)
GERDA	Hei? E cineva aici?
BRUSTURE	Bună dimineaţa!
GHIOCEL	Hei!
NARCISA	Bună!
GERDA	Cine e acolo? V-am auzit vorbind, dar nu pot...
TOŢI	Eu eram... Noi eram... Eram noi, toate.
GERDA	Vai, dar voi sunteţi... plante.
NARCISA	Plante?
BRUSTURE	Da, uraaaa, cineva care înţelege, da, asta suntem cu toţii, suntem cu toţii plante.
NARCISA	Ei bine, poate că sunt o plantă, dar eu nu sunt doar o plantă, sunt, de asemenea, un individ, o foarte distinctă...
BRUSTURE	Plantă – asta ne unește pe toate, asta avem noi în comun.
NARCISA	Da, chiar dacă unele „plante” pot fi mai frumoase decât altele, iar asta e ceva ce nu avem în comun. Pe mine mă cheamă...
BRUSTURE	Narcis.

NARCISA Narcissus.

BRUSTURE Narcis.

NARCISA NARCISSUS!

GHIOCEL Iar eu sunt Ghioceli-Ghioceli-Ghioceli-Ghioceli. (*Adoarme sforâind.*)

BRUSTURE Pe mine mă cheamă Brusture, oricât de comun ar fi.

NARCISA Foarte comun și mai e și peste tot.

BRUSTURE Îmi pare bine să te cunosc.

GERDA Și mie.

NARCISA Și mie.

GHIOCEL Ah, bună! Eu sunt Ghi-Ghi-Ghi-Ghi... (*Adoarme din nou.*)

BRUSTURE Trezirea!

GERDA A păţit ceva?

NARCISA Nu, doar că atunci când își mișcă prea mult capul adoarme brusc. Se poate întâmpla în orice moment.

GERDA Ce neplăcut.

GHIOCEL Ei, n-aș spune chiar că e neplă... (*Adoarme.*)

BRUSTURE Trezirea!

GHIOCEL Hei, eu sunt Ghiocel. Îmi pare bine să te cunosc, Gerda, ai un nume frumos.

NARCISA Aproape la fel de frumos ca al meu.

BRUSTURE Narcis.

GHIOCEL Să știi că, de fapt, se iubesc. Ai vrea să te joci?

NARCISA Cu mine?

BRUSTURE Cu noi.

NARCISA Da, mai ales că noi mă include și pe MINE, iar eu știu o grămadă de jocuri.

BRUSTURE Stai puţin. Ţie ce fel de jocuri îţi plac, Gerda?

GERDA Păi... nu prea... mă tem că nu știu nici un joc.

(*Tăcere.*)

NARCISA Dar când erai mică mama ta nu se juca cu tine?

GERDA Ba da, cred că se juca, doar că pur și simplu nu-mi mai amintesc.

BRUSTURE În cazul ăsta o luăm ușor. Ce-ai zice de v-aţi...

GHIOCEL Ascunselea!

NARCISA Care este un joc, mă-nţelegi, în care...

GERDA Da, da, îmi amintesc atâta lucru, dar...

TOŢI Ce?

GERDA De-a v-aţi ascunselea nu e un joc puţin cam, cum să spun, prostuţ?

(*Tăcere, florile se uită una la alta, neîncrezătoare, apoi, o ignoră complet.*)

BRUSTURE Cine vrea să se pună?

NARCISA Eu, eu, eu, eu, eu!

BRUSTURE Ca de obicei.

NARCISA Unu, doi, trei, patru, cinci...

BRUSTURE Ascunde-te!

GHIOCEL Repede, Gerda, trebuie să te ascunzi înainte ca ea să...

(*Adoarme. Brusture îi dă o palmă peste spate, el se trezește și aleargă să se ascundă.*)

NARCISA Șase, șapte, opt, nouă, zece! Cine nu e gata îl iau cu lopata.

(*E pe punctul de a o găsi pe Gerda, dar dă peste Ghiocel.*)

NARCISA Te-am găsit, te-am găsit, te-am găsit.

GHIOCEL Bine, bine.

NARCISA Sunt atât de bună la jocul ăsta.

BRUSTURE Acum Ghiocel se pune.

GHIOCEL Da, bine. M-am prins. (*Își acoperă ochii.*) Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt... (*Adoarme. După o clipă, Gerda se apropie ca să-l trezească, dar capul i se ridică brusc.*) Te-am prins.

GERDA Of, dar nu e corect, eu voiam doar să...

TOȚI „Of, dar nu e corect!”

BRUSTURE Bună asta, Ghiocel.

NARCISA Ce față ai făcut! Hahaha!

(*Gerda râde cu ei.*)

GERDA Bine, atunci. Unu, doi... (*Ceilalți chiuie și aleargă să se ascundă.*) trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece. Cine nu e gata îl iau cu lopata!

(*Între timp, plantele se ascund foarte bine. Muzică. Ea le caută, și, în cele din urmă, deschide portița și iese din curte. Într-o clipită florile sunt în fața ei și o împing înapoi în curte.*)

BRUSTURE Ce crezi că faci?

GHIOCEL Nu poţi să ieşi din grădină.

NARCISA Dacă ieşi, îmi faci probleme.

GERDA Dar eu doar mă jucam v-aţi ascunselea.

BRUSTURE Dar în grădină.

GHIOCEL Din care nu poţi să ieşi.

BRUSTURE Pentru că nu e voie.

NARCISA (*Şoptește.*) E interzis.

GERDA Da? De către cine?

BRUSTURE De către doamna...

NARCISA Shh...

BRUSTURE Cu foarfecele de grădină. (*Mimează o mișcare de tăiere.*)

NARCISA Eu nu vă ascult, nu vă ascult.

GHIOCEL Ne-a spus că nu trebuie să ieşi din curte.

BRUSTURE şi GHIOCEL În nici un caz, niciodată.

(*Se întorc şi o văd pe Doamna Drăguţă.*)

Dna DRĂGUŢĂ Ce v-aţi jucat?

GHIOCEL De-a ascunsul.

NARCISA Și găsitul.

BRUSTURE Simultan.

Dna DRĂGUŢĂ Ce face fetiţa mea? Sper că ești fericită.

GERDA Da, da, sunt foarte fericită, dar nu pot să mă mai joc prea mult, ştiţi, pentru că am ceva de făcut și va fi nevoie să plec... din grădină. (*Plantele trag aer în piept.*) La un moment dat.

Dna DRĂGUŢĂ Să pleci? Dar de ce ai vrea să pleci, drăguţo?

GERDA Nu, nu reușesc să-mi aduc aminte.

GHIOCEL Rozmarinul e bun pentru memorie.

(*Doamna Drăguţă îl tunde puţin pe lângă urechi.*)

Dna DRĂGUŢĂ Asta, pentru că ești băgăcios. Haide să nu mai vorbim despre plecat, doar nu am vrea să cazi din nou în râu, nu? Aici pot să te protejez. (*Îi dă Gerdei pălăria ei cu același imprimeu cu trandafiri.*) Uite, pentru protecţie. Prânzul va fi gata în curând.

(*Se duce.*)

NARCISA Acum e furioasă pe noi.

GHIOCEL Ne va tunde.

BRUSTURE Și ce dacă, prietene plante, amintiţi-vă că de fiecare dată când ne tunde, ne ridicăm mai puternice decât înainte.

NARCISA Vai, lasă-mă!

(*Gerda privește pălăria.*)

GERDA Cei.

BRUSTURE Cine e Cei?

GERDA Îmi amintesc acum. E cel pe care-l caut, mi-au spus că a murit, dar eu nu pot să cred asta. Trebuie să-l găsesc. Vreţi să mă ajutaţi?

NARCISA De ce să te ajut? Nu are nici o legătură cu mine.

BRUSTURE Și nici nu e spre binele comun al grădinii.

GERDA Ghiocel?

GHIOCEL Dacă vrei să afli dacă prietenul tău e mort și îngropat, va trebui să întrebi trandafirii.

GERDA Dar nu sunt trandafiri aici.

GHIOCEL Asta e pentru că ea...

BRUSTURE Cea cu foarfecele de grădină...

NARCISA Shh, shh...

GHIOCEL I-a făcut să se ducă sub pământ și acolo merg și morții.

NARCISA Mie nu-mi place ce se întâmplă, îmi faceți probleme.

BRUSTURE Tu chiar nu poți să te gândești nici măcar o dată la altcineva?

GHIOCEL Terminați amândoi, Gerda e prietena noastră, nu?

BRUSTURE și NARCISA Da.

GHIOCEL O vom ajuta, nu?

BRUSTURE și NARCISA Da.

GHIOCEL Bine, acum haide să întrebăm trandafirii.

GERDA Trandafirilor, trandafilor, puteți să mă auziți de la voi din pământ? (*Muzică. Trandafirii se ridică din pământ.*) Vai, trandafirilor, ce frumoși sunteți!

NARCISA Pfff!

GERDA Trandafiri ca roșul sânge,
Cei e mort, să-ncep a-l plânge?

TRANDAFIRUL Mort el nu-i,
În pământ am fost,
Unde-și află morții rost.
Însă Cei
Nu-i printre ei,
Să știi, Cei
Nu-i printre ei.

GERDA Mulţumesc. Habar n-aveţi ce bine e să știu asta. Știţi cumva unde e?

(*Trandafirii se micșorează din nou și dispar sub pământ. Gerda și florile se întorc încet și o văd pe Doamna Drăguță stând cu o pereche mare de foarfeci de grădină în mână.*)

Dna DRĂGUŢĂ Ce faci, micuţo?

GERDA Mi-am amintit, eu trebuie să-l găsesc pe Cei, care nu e mort, mi-au spus trandafirii, așa că trebuie să plec acum.

(*Plantele trag aer în piept.*)

Dna DRĂGUŢĂ Să pleci?

GERDA Da. Voi avea nevoie de ghetuţele mele roșii pentru călătoria mea. Vă rog, ghetele mele.

Dna DRĂGUŢĂ Fetiţă egoistă, egoistă ce ești. Cum îndrăznești?

GERDA Cum îndrăznesc să ce?

Dna DRĂGUŢĂ După tot ce am făcut pentru tine, pentru voi toţi. În fiecare an se întâmplă același lucru, vă cresc, vă aduc la înălţimea ideală și în fiecare an, cum bate prima briză, cum vreţi să plecaţi.

GERDA Vă sunt foarte recunoscătoare, vă garantez. Doar ghetele, îmi vreau ghetele.

Dna DRĂGUŢĂ Vreau, vreau, vreau, asta e toată recompensa pe care o primesc pentru eforturile mele.

(*Le ia și le aruncă în faţa Gerdei.*)

Dna DRĂGUŢĂ Haide, dacă pleci, pleacă.

(*Gerda își pune ghetele.*)

GERDA Toţi aţi fost foarte buni cu mine.

Dna DRĂGUŢĂ Asta nu mă ajută cu mare lucru.

(*Izbucnește în lacrimi. Florile îi urmează exemplul.*)

GERDA Îmi pare rău, Doamnă Drăguţă. N-a vrut să vă supăr.

Dna DRĂGUŢĂ Știu, știu. Așa e menit să fie, dar cu toate astea mereu mă ia prin surprindere.

GERDA Și a fost o bucurie să mă joc cu florile. Nu vă voi uita pe nici unul. Rămâi cu bine, Ghiocel.

GHIOCEL Drum... drum... (*Adoarme.*)

GERDA Rămâi cu bine, Brusture Isteţ.

BRUSTURE De suntem dezbinaţi, vom fi înfrânţi.

GERDA Rămâi cu bine, Narciso. Îmi pare rău că trebuie să plec.

NARCISA Să nu-ţi pară, deja ţi s-a dat prea multă atenţie.

GERDA Da.

Dna DRĂGUŢĂ Știi, sper, Gerda, că de îndată ce ieși pe poarta aceea drăgălașă, n-ai să mai poţi intra și chiar dacă poate părea uneori că sunt egoistă, asta mă întristează extrem de tare...

GERDA Da, Doamnă Drăguţă, dar dacă prietenul meu e viu trebuie să-l găsesc și să-l aduc acasă.

Dna DRĂGUŢĂ Da, drăguţo, înţeleg.

(*Gerda pleacă, toţi plâng și îi fac cu mâna în timp ce ea dispare.*)

Palatul de Gheaţă

Luminile se aprind pe Crăiasa Zăpezii, care stă aplecată asupra lui Cei care doarme.

CRĂIASA ZĂPEZII Trezește-te, Cei. Ai dormit prea mult și sunt multe de făcut.

CEI Unde sunt?

CRĂIASA ZĂPEZII Acasă, unde ţi-e locul.

CEI Acasă?

CRĂIASA ZĂPEZII În inima unui fulg de zăpadă, ţie îţi plac fulgii de zăpadă, nu-i așa, Cei?

CEI Da.

CRĂIASA ZĂPEZII Știu, știu. Și iată-te aici, în îndepărtatul Nord al Lumii, unde e mai multă zăpadă decât ai putea visa. Ce norocos ești. Haide, vreau să-ţi arăt ceva. Ceva foarte special.

(*Muzica și luminile subliniază dezvăluirea Oglinzii, înconjurată de cioburi.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Odinioară era perfectă, dar acum...

CEI Ce s-a întâmplat cu ea?

CRĂIASA ZĂPEZII A căzut acum multă multă vreme de la o înălţime grozavă și s-a spart, după cum poţi vedea. Încerc s-o repar de atâta timp, că-mi pare o eternitate. Până acum nu am găsit pe nimeni suficient de deștept, care să o poată repara. Poate ai putea tu, Cei, să faci asta pentru mine?

CEI Da, am să încerc.

CRĂIASA ZĂPEZII Nu este suficient să încerci, Cei! Nu în locul ăsta! Aici unicul lucru care contează este să reușești. Vrei să reușești, nu-i așa?

CEI Da, da, am să încep numaidecât.

CRĂIASA ZĂPEZII Ce băiat bun ești! Să nu te oprești până când nu e terminată.

(*Cei începe imediat să lucreze, iar Crăiasa Zăpezii zâmbește, apoi începe să râdă. Respirația ei stârnește un vânt rece deasupra lumii. Pe măsură ce Cei așază bucățelele laolaltă, ea devine tot mai puternică. Dedesubt vântul suflă în plină primăvară, devenind tot mai puternic.*)

Dna DRĂGUȚĂ E un vânt tare rece pentru anotimpul ăsta, nu?

BRUSTURE Ce se întâmplă?

GHIOCEL E foarte frig, Doamnă Drăguță.

NARCISA Nu-mi place. Nu-mi place absolut de loc.

BRUSTURE Ce se întâmplă? Ce se întâmplă?

NARCISA Ajută-ne, ajută-ne.

(*Crăiasa Zăpezii se coboară asupra primăverii, iar florile sunt, una câte una, „spulberate”. Doamna Drăguță ajunge să îngenuncheze din cauza frigului. Întinde mâna înspre Crăiasa Zăpezii, care se apropie de ea și-i*

pune în jurul umerilor o mantie albă care o îngheaţă. Crăiasa Zăpezii îşi continuă drumul spre Nord, iar Doamna Drăguţă rămâne îngheţată în urma ei. Crăiasa Zăpezii se întoarce la Cei, care lucrează de zor la Oglindă.)

CRĂIASA ZĂPEZII Ce băiat bun.

GERDA Cei! Cei!

(Pauză)

Actul II

Vara

Sunetele verii umplu aerul și, pe măsură ce Gerda se apropie de coastă, se aude sunetul valurilor.

GERDA Cei? Cei. (*Este vizibil epuizată, cu toate acestea devine conștientă de sunetul valurilor.*) Valuri? Marea.

(*Se întoarce și vede marea pentru prima dată în viaţa ei, brusc, sunetul devine un hohot. Se îndepărtează și sunetul scade, auzim, apoi, acordurile unei chitare și o voce fredonând o melodie de vară.*)

GERDA Cei? CEI! Tu ești?

(*Intră Frederick, un tânăr prinţ, incredibil de fermecător, îmbrăcat de vară, cu o chitară.*)

GERDA Ah, scuze, am crezut că ești altcineva.

(*O privește și zâmbește.*)

GERDA Semeni cu el de la distanţă.

FRED Înseamnă că e un tip mișto, nu?

GERDA Nu... nu știu, probabil.

FRED Îmi pare rău că te-am dezamăgit. Eu sunt Fred, tu?

GERDA Gerda.

FRED Bine. Și, Gerda, ce faci aici, în lumea largă?

GERDA Îl caut pe Cei. Pentru că toată lumea crede că s-a înecat în râu, dar eu m-am uitat în râu și el nu era acolo, și atunci i-am întrebat pe trandafiri, pentru că ei știu tot ce se întâmplă sub pământ, și Cei nu era nici acolo, ceea ce înseamnă că e încă viu, undeva și eu trebuie să...

FRED Au!

GERDA Ce s-a întâmplat?

FRED Mmm, mi-a intrat ceva în ochi.

GERDA În ochi?

FRED Ai putea, te rog, să... cred că e o musculiță sau ceva... ai putea puțin să te...

GERDA Sigur.

(*Muzică, Gerda se uită în ochii lui, capetele lor ajung foarte apropiate. El își strecoară brațul în jurul ei, dar ea se uită concentrată în ochii lui și nu își dă seama.*)

GERDA Nu văd nimic.

FRED Probabil era doar niște praf.

(*Ea îl privește și brusc roșește. El se îndepărtează.*)

FRED Cred că s-a dus, mersi.

GERDA Cu plăcere.

FRED Și, Gerda, vrei să vii la o petrecere? (*Tăcere.*) Ce zici de-o petrecere? Să știi că va fii destul de specială.

GERDA Nu.

FRED Ah, din cauza tipului ăla, Cei... să știi că s-ar putea să fie și el acolo. N-ai de unde să știi.

GERDA Chiar crezi?

FRED Orice e posibil pe lumea asta.

GERDA Dar unde sunt mai exact?

(*Intră JJ, prietenul cel mai bun al prinţului, grăbit.*)

JJ Fred, Fred, vin fetele.

FRED Da, JJ, ea e Gerda.

JJ Hei, Gerdy. (*către Frederick*) Măi, șmecher mai ești.

FRED Deci, cum rămâne? Acum sau niciodată.

GERDA Eu... eu...

(*Intră în panică, începe să respire tot mai rapid și, dintr-o dată, își pune punga maro la gură.*)

FRED E în regulă, nici o problemă, dacă te răzgândești vino pe plajă, sub castel.

JJ Haide odată, să nu ne vadă.

(*Îl târăște pe Frederick după el. Intră Lil, cea mai bună prietenă a prinţesei Frederica, care, la rându-i, intră după Lil, cu ochii închiși.*)

FREDERICA Unde sunt? Poţi să-i vezi?

LIL Nu e nimeni. Deși e cineva aici și face ceva tare ciudat cu o pungă de hârtie.

(*Frederica își deschide ochii și o vede pe Gerda. Lil râde.*)

FREDERICA Nu râde de străini, Lil. Bună.

GERDA Hei, bună.

FREDERICA Vai, uită-te la ghetele alea roșii superbe. De unde le ai? Vreau și eu o pereche exact la fel, sunt atât de delicioase, de moderne, nu crezi, Lil? (*Lil dă să spună ceva.*) Extra delicioase, chiar cu glazură. Pe mine mă cheamă Fred.

GERDA Oh?

FREDERICA Frederica.

GERDA Eu sunt Gerda.

FREDERICA Gerda? E chiar fantastic. Nu e fantastic, Lil? (*Lil dă să răspundă.*) E o Gerda, ce lucru ieșit din comun. Bine ai venit, Gerda în... cum aș putea să-i spun fără să sune înspăimântător de arogant... bine ai venit în...

LIL Împărăţia ta?

FREDERICA Da, probabil asta e, sau, în orice caz, va deveni mâine.

LIL Se mărită mâine.

FREDERICA Total. Nu ţi se pare absolut delicios?

GERDA Felicitări. Mă întrebam dacă ai putea să mă ajuţi. Caut un băiat pe nume Cei. Vezi, toată lumea crede că s-a înecat în râu, dar eu am căutat în râu şi nu era acolo, iar apoi am întrebat tranda-firii...

FREDERICA Gerda, oprește-te! Oprește-te acum. E foarte interesant ce spui, dar până la un punct. Dar nu pot să nu mă gândesc că venirea ta aici, tocmai în momentul ăsta, are o semnificaţie mai profundă, tu ce crezi, Lil? (*Lil dă să vorbească.*) Gerda, trebuie să aflăm care este această semnificaţie. Până atunci vei fi oaspetele meu.

GERDA Dar eu...

FREDERICA Este o regulă pentru noi şi o respecăm cu stricteţe, Gerda, să fim amabili cu oamenii ieşiţi din comun.

GERDA Dar eu nu pot să rămân aici, chiar nu pot.

(*Prinţesa rămâne trăsnită. Lil o trage pe Gerda într-o parte.*)

LIL Tocmai ai ajuns, da? Şi ai fost invitată la o nuntă, da? De către o prinţesă, da? Aşa că ce spui? (*Îşi împreunează mâinile, implorând.*)

GERDA Ah, da, desigur, ce prostie din partea mea, poate că prietenul meu va fi şi el aici, în împărăţia ta, pentru că toată lumea crede că el a...

FREDERICA Dar va trebui să facem ceva cu „fusta” aia.

LIL Cum ar fi s-o ardem.

FREDERICA Lil! Lil! Vin!

LIL Fugi, fugi!

(*Ies în fugă, ţipând de entuziasm. Băieţii intră cu umbrele mari de soare, rogojini, genţi termoizolante etc.*)

FRED Gerda, mă bucur foarte mult că ai reușit să ajungi.

JJ (*dându-i o sticlă*) Poţi să fii sigură de asta, Gerdy, n-a făcut decât să vorbească despre tine ultimele ore.

GERDA Despre mine? De ce?

JJ Nu da înapoi, fetiţo, prietenul meu e o partidă excelentă și nu ai timpul de partea ta.

FRED Ce-ţi tot spune?

GERDA Habar n-am.

FRED Ţi-ai găsit prietenul?

GERDA Nu. Eu nu mai știu nici unde sunt, nici ce se întâmplă și am impresia că nu înţeleg nimic din ce-mi spun ceilalţi.

JJ Adică, într-un cuvânt, Gerd, te simţi pierdută.

GERDA Complet. (*Ia o gură din sticlă și scuipă.*)

JJ Vai, e prea dulce, au impresia că ne place așa, dar nu ne place, mie nu-mi place.

(*Gerda mai ia o gură.*)

GERDA E atât de imensă și de superbă...

JJ Ce anume?

GERDA Marea. N-am mai văzut marea până acum.

JJ Aha, deci călătorești?

GERDA Da.

JJ Și eu am făcut asta anul trecut. Problema e că nu-mi amintesc jumătate din ce-am făcut – am un mare blanc. Fred n-a putut să vină de loc, pentru că Fred nu e tipul obișnuit de cel mai bun prieten, este, de fapt, tipul de cel mai bun prieten bogat.

GERDA Aha?

JJ E genul de prieten bogat, tip prinţ, dacă e să spunem adevărul.

GERDA Un prinţ?

FRED JJ, credeam că ţi-am spus... Scuze, Gerda.

GERDA Pentru ce?

FRED Ţi-aș fi spus de când ne-am cunoscut, dar a fost atât de grozav să cunosc pe cineva care nu știa că sunt...

JJ Plin de bani.

FRED Cineva care să nu mă judece și am crezut, adică, am simţit că ești diferită, ieșită din comun, genul de fată care m-ar vedea pentru ceea ce sunt cu adevărat, pentru cine vreau să fiu, adică pur și simplu unul dintre băieţi. Așa ești, nu?

GERDA Cum?

FRED Genul ăla de fată.

GERDA Habar n-am.

FRED Vezi, JJ, asta este frumuseţea Gerdei.

(*JJ a pus niște muzică. Frederick începe să danseze cu Gerda. Ea nu rezistă. Bea.*)

GERDA Ai putea să-mi spui ceva, Fred?

FRED Orice.

GERDA De ce toţi oamenii din împărăţia asta aleargă încontinuu?

FRED Păi, petrecerea asta este destul de specială. De fapt, e un fel de repetiţie.

GERDA O repetiţie pentru ce?

(*El nu răspunde, ea dansează o vreme.*)

JJ Vin! Vin!

(*Băieţii pleacă alergând. Gerda e lăsată, din nou, în urmă. Scoate punga maro și începe să respire în ea.*)

LIL Uite-o!

FREDERICA Ce faci, Gerda?

LIL Ai un atac de panică, nu-i așa?

GERDA Nu, doar mă simt foarte rău.

FREDERICA Oh. Te simţi mai bine acum?

(*Gerda aprobă din cap.*)

GERDA Da, mulţumesc. Chiar dacă am atacuri de panică, le am... (*se gândește*) de când a murit mama.

(*Frederica ia punga, ușor scârbită, și i-o dă lui Lil, care o distruge.*)

FREDERICA Ei bine, nu vei mai avea „atacuri de panică”. Ești oaspetele meu și pur și simplu nu am să le permit. Acum, Gerda, m-am gândit mult, știi că ești una dintre prietenele mele cele mai bune, adică presupun că ți-este clar.

LIL Spune „da”, altfel o să explodeze.

GERDA Presupun că da...

FREDERICA Bun, în cazul ăsta nu cred te-ar supăra deloc să-mi faci cadou ghetele tale roșii.

GERDA Cadou?

FREDERICA Să știi, Gerda, că nu e o cerere neîntemeiată. Vreau să le port la nunta mea.

LIL Spune „da”. Spune „da”, Gerda.

GERDA Nu, prințesă, nu pot să-ți dau ghetele mele.

(*Prințesa rămâne înmărmurită.*)

LIL Ce faci?

GERDA Au fost un cadou de la bunica mea și nu am cu ce altceva să călătoresc.

LIL Nu poți să spui „nu”, Gerda, chiar nu poți, nu aici și nu acum.

GERDA Dar e o prințesă, cred că are sute de perechi de ghete.

LIL Vai, nu, nu!

FREDERICA Dă-mi ghetele.

GERDA Nu.

FREDERICA Dă-mi ghetele în secunda asta.

GERDA Nu.

FREDERICA Vreau ghetele tale, ACUM.

GERDA Poţi să le vrei, prinţeso, dar nu pot să ţi le dau.

(*Prinţesa rămâne complet blocată, ca și cum ar fi primit o palmă puternică. O privește un lung moment și apoi, brusc, își aruncă braţele în jurul gâtului Gerdei și începe să plângă.*)

LIL Prinţeso?

FREDERICA Vai, Gerda.

LIL Sunteţi bine?

FREDERICA Sigur că da, fetiţă prostuţă, sunt bine. Vai, Gerda, mulţumesc!

LIL Mulţumesc?

FREDERICA (*Se întoarce către Lil.*) Vai, Lil, de ce nu mi-ai spus niciodată „nu”?

LIL Păi, eu...

FREDERICA Tu mereu spui doar „da”, „da”, „da”, „da”, toată ziua. Vai, Gerda, vitează și ieșită din comun, îmi faci atât de bine, ești prietena mea cea mai bună, din toată lumea.

LIL De fapt, prinţeso, eu sunt prietena ta cea mai bună, din toată lumea.

FREDERICA Nu, Lil, tu ești fosta mea prietenă cea mai bună, din toată lumea, OK?!

LIL OK.

GERDA Vă rog, eu chiar nu vreau să fac probleme nimănui, eu vreau doar să-mi găsesc prietenul.

JJ Suntem gata.

LIL Vin, ne ascundem?

FREDERICA Nu, e timpul să înfruntăm muzica. (*Muzica se oprește.*) Dă-mi eșarfa de legat la ochi.

GERDA Nu-mi spune și mie cineva ce se întâmplă?

FREDERICA Ex-prietenă cea mai bună, explică-i.

LIL (*în timp ce o leagă la ochi*) Aici există obiceiul de a face o nuntă de probă în ziua dinaintea nunţii propriu-zise.

FREDERICA Și după nunta de probă, urmează o noapte de petrecere, la care e interzis prin decret regal accesul boșorogilor, îhh.

LIL Dar e absolut vital ca mirele și mireasa să fie legaţi la ochi. Dacă se văd, vor avea ghinion.

FREDERICA O mie de ani.

LIL Cel puţin! Da... (*Smulge eșarfa pe care tocmai o legase.*)

FREDERICA Lil?

LIL Prinţeso, am o idee dureros de amuzantă.

JJ (*din afara scenei*) Gata?

LIL Nu.

(*Lil îi șoptește prinţesei la ureche, iar aceasta râde.*)

JJ (*din afara scenei*) Grăbiţi-vă!

LIL Și cât timp el nu vă vede, nu se întâmplă nimic rău.

FREDERICA Lil, e o idee atât de scandaloasă, îmi place. O iubesc. O ador. Gerda! Știi ce prietenă grozavă ești. Poartă te rog eșarfa asta la ochi.

GERDA De ce?

FREDERICA Am să mă privesc căsătorindu-mă, e atât de... de... ieșit din comun. Vezi, Gerda, nu ești singura! Voi privi și voi privi și apoi am să, am să, am să...

LIL Știţi cum e cu adevărat.

FREDERICA Și voi fi...

LIL Cu totul pregătită pentru adevăratul moment. (*Lil zâmbește dulce.*)

FRED Te rog, Gerda, nu e ca și cum mai e nevoie să-mi spui „nu”, acum știu cum e.

GERDA Păi, eu...

LIL Și, pe urmă, te ajutăm să-ţi găsești prietenul, nu?

FREDERICA Jur pe roşu.

LIL Și pe urmă poţi să pleci.

FREDERICA Atunci, ne-am înţeles.

(*Gerda își leagă eșarfa la ochi.*)

JJ Venim.

(*Se aude muzică ritualică, în timp ce JJ îl îndrumă pe Frederick, care e și el legat la ochi. Atunci când JJ o vede pe prinţesă, e pe punctul de a obiecta, dar Lil îi face un semn conspirativ să tacă. Ţin deasupra cuplului o boltă de flori.*)

FREDERICA Să începem ceremonia. Voi citi din cartea ceremoniilor, care conţine toate ceremoniile.

FRED Stai o clipă. Tu vorbești, Frederica?

FREDERICA (*Își schimbă vocea, imită un accent franţuzesc.*) Nu, *garçon* prostuţ, eu sunt franţuzoaică, iar Frederica stă în faţa ta, legată la ochi, cum ar putea să citească ceva?

FRED Corect, o observaţie corectă. Eşti franţuzoaică, eh?

FREDERICA Prinţe Frederick, o iei de soţie pe această frumoasă, talentată și absolut ieșită din comun Prinţesă Frederica?

FRED Da.

FREDERICA Dar tu, frumoasă și talentată Prinţesă Frederica?

GERDA D... da.

FREDERICA Bonsoir, Bonsoir. Acum puteţi săruta la soţie.

(*O sărută pe Gerda. O sărută îndelungat. Lil zâmbește, este răzbunată.*)

FREDERICA Acum puteţi să încetaţi să sărutaţi la soţie. Am spus să încetaţi!

(*Prinţesa iese furioasă.*)

FRED Ce s-a întâmplat, JJ?

(*Lil rânjește înspre JJ.*)

JJ Las-o așa, prietene.

(*Prinţesa o trage pe Gerda la o parte cu atât de multă putere, încât ea cade. Se plimbă de colo-colo și, dintr-o dată, pare în mod magic să devină mai matură și o trage înspre ea pe Gerda, care poartă în continuare eșarfa la ochi.*)

FREDERICA Spune-mi, Gerda, cum a fost?

GERDA N-aș ști să descriu, Prinţeso.

FREDERICA Totuși, n-a fost neplăcut?

GERDA Nu, sunt sigură c-o să-ţi placă foate mult.

FREDERICA Ești îndrăgostită de el?

GERDA (*șocată*) De cine?

FREDERICA De Prinţul Frederic.

GERDA Nu, bineînţeles că nu. Nu. NU!

FREDERICA Dar de băiatul celălalt, „cel căutat”?

GERDA Nu, niciodată, suntem prieteni din copilărie și el era atât de talentat și de creativ, și avea o inimă atât de bună, până când i s-a întâmplat ceva... i-a intrat ceva în ochi și, de atunci, s-a schimbat și apoi a dispărut.

(*Frederica îi scoate eșarfa de la ochi.*)

FREDERICA Tu știi cât de drăguţă ești? Nu și, iată, asta e frumuseţea Gerdei.

FRED Ce se întâmplă?

FREDERICA Taci din gură.... (*O trage pe Gerda și mai într-o parte.*) Astronomii noștri au văzut un fenomen misterios pe cerul nopţii. La început au crezut că era o stea căzătoare, dar cineva a spus că semăna cu o sanie, o sanie albă, iar în sanie era un băiat. Dar, pe urmă, au căzut cu toţii de acord că era o prostie și că există, mai mult ca sigur, o explicaţie raţională. Dar, mă întreb…

GERDA Cei?

FREDERICA În cazul în care era el, ar trebui să mergi spre nord.

GERDA Spre nord?

FREDERICA Prin păduri. Mult noroc, Gerda, prietena mea onestă și ieșită din comun. (*Prințesa își scoate tiara și i-o dă Gerdei.*) Ia-o, se potrivește cu ghetele tale.

GERDA Mulţumesc, Prinţeso, n-am să te uit.

(*Gerda iese. Lil fluieră inocent. Prinţesa îi șoptește ceva lui JJ, iar el iese. Prinţesa își pune eșarfa la ochi și își reia poziţia.*)

FREDERICA Poţi săruta mireasa.

FRED Din nou?

FREDERICA Până la urmă, exersăm.

(*Muzică. În timp ce se sărută, se aprind luminile pe Cei, care lucrează la Oglindă. În lumea de dedesubt se face tot mai frig.*)

FREDERICA Zăpadă?

LIL Ce s-a întâmplat, Prinţesă?

FREDERICA Ceva nu e în regulă, ceva...

FRED E prea frig, prea frig.

(*Intră Crăiasa Zăpezii. Costumul ei e și mai mitic. Frederick și Lil sunt daţi la o parte. La fel ca mai înainte, Prinţesa este silită să îngenuncheze, iar Crăiasa Zăpezii trece pe lângă ea și-i pune pe umeri o mantie de iarnă care o îngheaţă. Face un cerc și urcă sus la Cei.*)

Palatul de Gheaţă

CRĂIASA ZĂPEZII Ce băiat bun, foarte bun.

CEI Atât de multe cioburi, atât de multe. Trebuie sa mă odihnesc, să mă odihnesc.

CRĂIASA ZĂPEZII Va veni şi timpul să te odihneşti, va fi suficient timp. Termină Oglinda, Cei, şi vei putea să te odihneşti pentru totdeauna.

(*El este epuizat, cade.*)

CRĂIASA ZĂPEZII De ce te-ai oprit? Ţi-am spus să nu te opreşti.

CEI Mi-e atât de foame, mi-e foame. Am nevoie de...

CRĂIASA ZĂPEZII Foame?

CEI Da, da.

CRĂIASA ZĂPEZII Ce neglijentă am fost. Haide, haide la mine, băiete.

(*Îi atinge stomacul, el se apleacă de durere. Apoi durerea dispare.*)

CRĂIASA ZĂPEZII E mai bine? Bine, nu e nevoie să simţi foamea aici, nu e nevoie să simţi nimic inutil aici.

(*El tremură violent.*)

CEI Aş putea, atunci, să primesc încă un palton?

CRĂIASA ZĂPEZII Un palton? Ce băiat prostuţ eşti, dar eu pot să fac mai mult de atât.

(*Îl sărută pe gură, suflându-i aer rece. El inhalează şi cade pe spate. Îşi revine.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Îţi mai este frig?

CEI Nu, nu mai simt nimic. (*Îşi scoate mănuşile.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Bine, este un rezultat satisfăcător.

CEI Gerda.

CRĂIASA ZĂPEZII Ce-ai spus?

CEI Mănuşile astea mi le-a dat Gerda. Ea era...

CRĂIASA ZĂPEZII Shh! Uit-o pe Gerda, uită trecutul. Gândeşte-te numai la mine şi la sarcina pe care ţi-am dat-o. Ai o menire. Să repari Oglinda. Fă asta pentru mine şi am să-ţi dăruiesc lumea-ntreagă. Plus o pereche nouă de patine.

CEI Bine. Bine, dar de ce e oglinda asta atât de importantă pentru tine?

CRĂIASA ZĂPEZII Uită-te, Cei. Uită-te! (*Aurora Boreală umple scena.*) Ştii ce este asta?

CEI Da.

CRĂIASA ZĂPEZII Cred că-i spuneţi Aurora Boreală, nu?

CEI Da, Aurora Borealis, are loc în ionosferă şi este provocată de o concentraţie mare de sarcini electrice intensificate datorită zăpezii şi a umidităţii.

CRĂIASA ZĂPEZII Ce băiat deştept, de asta te-am ales dintre atâţia.

CEI M-ai ales?

CRĂIASA ZĂPEZII Să repari Oglinda. S-o faci perfectă din nou. S-o faci fără să dai greş. Să nu dai greş.

(*Suflă un vânt îngheţat spre el, care se prăbuşeşte.*)

CEI Unde te duci?

CRĂIASA ZĂPEZII Sunt atât de multe de făcut, copile. Am munţi de poleit, lacuri de îngheţat, anotimpuri de amuţit.

(*Crăiasa Zăpezii iese. Cei se întoarce şi îşi reia mecanic sarcina.*)

Toamna

Gerda intră, luptându-se cu vântul puternic, culorile din jurul ei se schimbă, din vară devine toamnă. Vântul se liniștește, iar ea aude în spatele ei o creangă pocnind.

GERDA Cine e acolo? Știu că e cineva!

(*Ia de pe jos o bâtă și se ascunde. Intră Frederick, Gerda îl lovește în cap.*)

GERDA Fred? Ce faci?

FRED Încerc să te ajung din urmă.

GERDA M-ai urmărit?

FRED Trei zile... Auu...

GERDA De ce?

FRED Frederica a spus că, dacă sunt cu adevărat un prinţ, ar trebui să mă comport ca atare și să mă asigur că ajungi cu bine la graniţă, dar ghetele tale sunt mult prea rapide pentru mine. Aaah, au, au...

GERDA Scuze.

FRED Păi, atunci, asta e, Gerda.

(*El scoate o muschetă veche.*)

GERDA Ce e asta?

FRED Aici e graniţa. Nu pot să te însoţesc mai departe de atât. Ar fi bine să iei asta.

GERDA De ce?

FRED Nu ești în siguranţă în pădurile astea, de asta. Apleacă-te, apleacă-te.

(*În copacii din spatele lor se mișcă niște siluete. Se aud râsete.*)

GERDA Cine e?

FRED Oameni pe care nu ai vrea să-i întâlnești.

(*Se ridică și trage, urmează un schimb de focuri, iar Frederick cade. Se aud râsete.*)

GERDA Ai fost împușcat, ai fost împușcat!

FRED Fugi, Gerda, fugi!

(*El iese șchiopătând, iar ea fuge. Intră Tâlhăroaica, care poartă barbă și un alt hoţ care are un râs malefic. O prind pe Gerda, terifiată.*)

TÂLHĂROAICA Rumenă, delicată,

Cu obrazul rotund,

Am s-o prăjesc de-ndată

Și-am s-o mănânc cu unt.

(*Hoţul hohotitor râde, iar Tâlhăroaica scoate un cuţit lung, brusc, intră Fata de Tâlhar şi-i sare în spate.*)

TÂLHĂROAICA Dă-te jos, plod răzgâiat, jos! Au! M-ai muşcat de ureche.

(*Tâlharul cu râs malefic se amuză teribil.*)

FATA DE TÂLHAR Da, mamă, şi-am să ţi-o muşc de tot, dacă tai măcar o feliuţă din fata asta.

(*Tâlhăroaica rage de furie şi încearcă să-şi dea fata jos din spate.*)

TÂLHARUL CARE RÂDE Te bucuri de un dănsuleţ cu fata ta, ai? Hahaha.

(*Tâlhăroaica îi dă un pumn, iar el cade ca un sac de cartofi, târând-o pe Gerda cu el. Totuşi, o ţine în continuare.*)

FATA DE TÂLHAR N-o să reuşeşti să mă dai jos, mamă! Deci, cum rămâne?

TÂLHĂROAICA Dacă nu pot s-o mănânc ce mai vrei să facem cu ea?

FATA DE TÂLHAR Ţi-am mai spus că vreau o soră şi nu mi-ai făcut una, aşa că am s-o iau pe ea. (*Tâlhăroaica se mai zbate să scape, fără succes.*) Ne-am înţeles, mamă? (*Tâlhăroaica mormăie.*) Jură!

(*Tâlhăroaica îşi aruncă, dintr-o dată, fiica din spate şi îi pune cuţitul la gât.*)

TÂLHĂROAICA Nu, n-am să jur. Dar am să iau o ureche pentru urechea mea.

(*Muşcă urechea fiicei ei. Aceasta ţipă.*)

FATA DE TÂLHAR Dă-te jos, dă-te jos, mamă nesuferită!

TÂLHĂROAICA Bine, bine. Și, pentru că mi-e milă de tine, fiica mea, am să ţi-o las pentru o zi, dar după asta direct în oală cu ea.

FATA DE TÂLHAR Bah!

TÂLHĂROAICA Bah și ţie.

(*Intră un alt tâlhar, cu pistolul lui Frederick în mână.*)

TÂLHĂROAICA L-ai prins și pe celălalt?

TÂLHARUL Nu. Dar i-am găsit...

(*Ea îl lovește, iar el cade ca un sac de cartofi.*)

TÂLHĂROAICA (*Ia muscheta.*) Mulţumesc. Să mergem la tabără.

(*Muzica Hoţilor. Gerda este luată de Fata de Tâlhar și, într-un moment, se instalează o tabără, cu plase de camuflaj în culorile toamnei. În centrul taberei este un foc. Intră renul Bae. Fata de Tâlhar o leagă cu duritate pe Gerda de ţarcul renului. Apoi, îi scoate cu forţa ghetele roșii din picioare.*)

FATA DE TÂLHAR Bine. Acum stai cuminte și nu te mișca, fato, și nu încerca să scapi. Mă duc să am o vorbă cu mama.

(*Se duce afară și se ceartă, nas în nas, cu mama ei. Gerda își pleacă capul.*)

BAE Nu plânge, mititico.

GERDA Cine e acolo?

BAE Sunt doar eu. Aici, mă vezi?

GERDA Dar ești un... ren.

BAE E de la coarne, mă dau de gol de fiecare dată.

(*Zâmbește blând și, imediat, se stabilește o legătură între ei.*)

GERDA Femeia aia îngroitoare a spus... a spus...

BAE Șșș, n-o lua așa de...

GERDA Nu înțelegi, o să mă mănânce.

BAE Crede-mă, fetițo, înțeleg foarte bine, toată familia mea înțelege. Au fost sau mâncați, sau omorâți pentru blană. Așa stau lucrurile. Dar nu-ți pierde capul și, cine știe, poate vei supraviețui, ca și mine.

GERDA Dar tu cum ai supraviețuit?

(*Înainte să apuce să răspundă, Fata de Tâlhar intră și îi vede împreună.*)

FATA DE TÂLHAR Aha, văd că ne-ai cunoscut animalul de companie. (*Își plimbă cuțitul de-a lungul gâtului lui.*) Ce mai face micuțul meu Bae? Așa-l cheamă, Bae. Trebuie să am grijă să fie mereu cuminţel și înspăimântat, pentru că altfel ar fugi, nu-i așa?

(*Cuțitul îl sperie și începe să tropăie din picioare.*)

FATA DE TÂLHAR Vai, uită-te la el, dansează. Trop, trop, trop.

(*Brusc, își zvâcnește picioarele și o lovește în gambă, ea se tânguiește.*)

GERDA Așa-ţi trebuie.

FATA DE TÂLHAR Ah? Deci nu-ţi mai este frică, prinţeso?

GERDA Nu sunt prinţesă.

FATA DE TÂLHAR Ești îmbrăcată ca și cum ai fi.

GERDA Am primit-o cadou de la o prinţesă.

(*Fata de Tâlhar ia tiara.*)

FATA DE TÂLHAR Cum arăt?

GERDA Ca o proastă.

(*Fata de Tâlhar ia podoaba și o aruncă pe jos.*)

GERDA Mă tem că nu e nicio îmbunătăţire.

(*Fata de Tâlhar îi pune cuțitul la gât și, apoi, zâmbește.*)

FATA DE TÂLHAR Îmi place de tine. Îmi plac fetele care au stomacul tare. Din păcate îi plac și mamei mele. Așa că trebuie să mă gândesc la o metodă să o împiedic să ţi-l fiarbă cu câteva cepșoare.

GERDA Chiar ar fi în stare să mă mănânce?

FATA DE TÂLHAR Bineînţeles. În pădure fiecare mănâncă orice, tu chiar nu știi nimic?

GERDA Voi ce sunteţi?

FATA DE TÂLHAR Tâlhari, evident, iar eu te-am furat de la ea și dacă nu mă distrezi nici nu va fi nevoie să te omoare ea, am s-o fac cu mâna mea. Așadar ce faci tu aici, în lumea largă?

GERDA Caut pe cineva, e destul de amuzant?

FATA DE TÂLHAR Încă nu.

GERDA Poate a trecut pe aici, într-o sanie albă.

FATA DE TÂLHAR O sanie albă?

GERDA Îl cheamă Cei.

FATA DE TÂLHAR Ei bine, surioară, sper că știe la ce riscuri te expui de dragul lui.

(*Mănâncă zgomotos în timp ce merge de colo-colo și se gândește. Se oprește. Renul tropăie din nou.*)

FATA DE TÂLHAR Poţi să dansezi? Să dansezi, poţi?

(*Gerda e pe punctul de a nega din cap, când îl vede pe Bae aprobând.*)

GERDA Da, sigur că pot să dansez, cine nu poate.

FATA DE TÂLHAR Bine, foarte bine.

(*Iese, o înhaţă pe mama ei și încep din nou să se certe nas în nas.*)

BAE Gerda? Ai spus ceva, mai devreme, despre un băiat pe nume Cei?

GERDA Știi ceva?

BAE Am auzit de la porumbeii pădurii. Mi-au spus că au văzut-o pe Crăiasa Zăpezii într-o sanie albă, zburând chiar deasupra pădurii.

GERDA Crăiasa Zăpezii?

BAE A suflat peste puii lor și au murit toţi înghеţaţi, într-o clipă.

GERDA E crudă?

BAE Crudă și înghеţată, iar dacă prietenul tău e cu ea, va fi și el înghеţat. Zbura spre nord, peste Laponia. Și mai departe sunt ţinuturile înghеţate ale nordului, acolo își are Palatul de Gheaţă. Dacă vrei să-l găsești, acolo va trebui să mergi.

GERDA Dar e inutil, pentru că nu pot... nu pot...

BAE Să mai aștepţi?

GERDA Să dansez. Nu am nici un talent.

BAE (*Râde cu blândeţe.*) Nu trebuie să-ţi faci griji pentru asta, fata mea.

GERDA Cum poţi să spui aşa ceva?

BAE Ca să fii talentat îţi trebuie curaj, Gerda, iar curajul este ceva ce tu deja ai. De asta te şi place Fata de Tâlhar. Uite, ia o mână zdravănă din ovăzul ăsta, şi atunci când simţi că nu mai poţi să dansezi, mănâncă-l.

GERDA Mulţumesc, Bae.

(*Fata de Tâlhar se întoarce la ei.*)

FATA DE TÂLHAR Gata, am ajuns la o înţelegere. Va trebui să dansezi pentru ea.

GERDA Pentru ce?

FATA DE TÂLHAR Pentru viaţa ta. Dansează cu mama mea. O ştii, cea cu barbă. Dansaţi şi dansaţi până când una dintre voi nu mai poate. Şi uite care-i treaba, soro, dacă ea rămâne şi tu cazi, pe tine te mănâncă şi eu îmi pierd din nou şansa.

GERDA Ce şansă?

FATA DE TÂLHAR Să fiu Regină în locul mamei, Regina Frunzelor care cad. Of, soro, haide, e timpul, fă-o, e timpul să aibă cineva mai mult suflu decât ea, cu respiraţia aia împuţită. Ce?

GERDA Uite care e treaba atunci, surioară: dacă reuşesc „să am mai mult suflu decât ea", trebuie să mă laşi să plec. (*Îi pune cuţitul la gât.*) Bine, omoară-mă, dar să ştii că asta înseamnă că mai pierzi ocazia încă un an, nu-i aşa?

(*Fata de Tâlhar o îmbrăţişează pe Gerda.*)

FATA DE TÂLHAR Ce bine mă cunoști. Deja te iubesc.

(*Se uită spre tâlhari și o văd pe Tâlhăroaică rânjind.*)

TÂLHĂROAICA Haide, sus, fiico, sus! Focurile sunt aprinse. Începe dansul. Eu m-am ocupat de bere. (*Arată cu capul spre Gerda.*) Tu adu mâncarea.

GERDA Să nu uiți ce-ai promis, surioaro.

FATA DE TÂLHAR Dansează tu acolo și vorbim despre promisiuni mai târziu.

(*Gerda o trage cu putere pe Fata de Tâlhar în spate.*)

GERDA Dă-mi ghetele înapoi.

FATA DE TÂLHAR Niciodată.

GERDA Nu am cum să dansez fără ghete.

(*Fata de Tâlhar le aruncă înspre Gerda, apoi o îmbrățișează. Ies, se adună cu toții.*)

TÂLHARUL CARE RÂDE Ți-a spus regulile?

GERDA Nu.

TÂLHARUL CARE RÂDE Bine, pentru că nu există nici una. Haha.

(*Tâlhăroaica îl îmbrâncește, iar el cade ca un sac de cartofi, dar se ridică apoi și continuă râsul.*)

TÂLHĂROAICA Există o singură regulă. Dansăm până când una dintre noi nu mai poate să danseze, iar cea care pierde e învinsul. Ai înţeles?

GERDA Am înţeles.

(*Începe muzica. Pe măsură ce „dansul” se desfășoară, devine clar că include lovituri și manevrarea cuțitului. Gerda trebuie să evite loviturile și cuțitul. Muzica devine tot mai sălbatică, iar Gerda se prăbușește epuizată. Tâlhăroaica este triumfătoare, dar Gerda mănâncă ovăzul pe care i l-a dat Bae și se ridică încet. Continuă să danseze iar Gerda luptă, dându-i o lovitură decisivă. Tâlhăroaica cade la pământ.*)

FATA DE TÂLHAR Ai câștigat. AI CÂȘTIGAT! Acum eu sunt Regina acestor păduri. (*Zbiară spre păduri.*) Mă auziţi? (*Își scoate cuțitul și se apropie de Gerda, care e epuizată.*) Aceasta este prima mea poruncă. (*Îl aduce pe Bae în față, care trage o mică sanie. Îi taie legăturile.*)

FATA DE TÂLHAR Du-o unde vrea ea. Fă asta pentru mine, Bae, și ai grijă de ea. Ce e?

BAE Sunt liber. Sunt?

FATA DE TÂLHAR Liber. (*Mama se ridică, Fata de Tâlhar o înghiontește, iar ea cade la loc.*) Dar grăbește-te, înainte să se trezească mama și să vrea vânat la micul dejun.

(*Bate un vânt rece. Crăiasa Zăpezii se mișcă.*)

FATA DE TÂLHAR Ia asta. (*Îi dă Gerdei un palton.*) Vei avea nevoie.

GERDA Rămâi cu bine, Fată de Tâlhar.

FATA DE TÂLHAR Regină a Tâlharilor.

(*Se îmbrățișează, apoi Gerda se urcă în sanie și adoarme. Cu un sunet de clopoței, Bae trage sania și iese.*)

FATA DE TÂLHAR Bate un vânt rece care nu prevestește nimic bun. Cine e acolo?

(*Hoții se uită înfricoșați în jur, în timp ce vântul și muzica se întețesc, fug cu toții cu excepția noii regine. Crăiasa Zăpezii se apropie de Regina Hoților, care cade în genunchi pe măsură ce aceasta trece, aruncându-i pe umeri un palton alb, de iarnă, și o îngheață.*)

Palatul de Gheaţă

Crăiasa Zăpezii se apropie de Cei. Oglinda e aproape gata.

CEI Nu pot s-o termin. Nici nu mai pot să gândesc.

CRĂIASA ZĂPEZII Mai ai atât de puţin, Cei, atât de puţin.

CEI Cei? E... ăsta e numele meu... e numele meu?

CRĂIASA ZĂPEZII Nu contează numele tău.

CEI Dar spune-mi, de ce? De ce fac eu asta la infinit?

CRĂIASA ZĂPEZII Pentru mine. Când Oglinda va fi completă, eu voi fi cum am fost cândva: perfectă. Nu va mai exista niciun alt anotimp în afară de mine, anotimpul zăpezii. Și eu voi fi regina lumii.

(*Suflă un vânt îngheţat care crește și crește, ca intensitate, ca un vuiet.*)

Iarna

Bae intră, trăgând-o pe Gerda pe mica sanie. Ea doarme. Pe măsură ce merg spre nord totul devine alb. Vântul scade și Aurora Boreală luminează deasupra lor.

BAE Gerda. Gerda, trezește-te. Uite!

GERDA Ce e asta?

BAE Aurora Boreală. Crăiasa Zăpezii e aproape.

(*Gerda coboară din sanie și se uită în jur, bate un vânt îngheţat.*)

GERDA Bae? De ce plângi?

BAE Pentru că sunt bătrân și nu mai am forţă să merg înainte.

GERDA Nu te las să te dai bătut așa, pur și simplu nu te las. Ai să stai aici și ai să mă aștepţi să mă întorc cu Cei; ia o mână zdravănă din ovăzul ăsta și atunci când simţi că nu mai poţi să dansezi, mănâncă-l.

BAE Da, domnișoară Gerda, cum spuneţi.

(*Se aude un sunet, un hârșâit stins, tensionat.*)

GERDA Ai auzit?

BAE Da, și nu-mi place deloc cum sună.

GERDA Cei? Tu ești acolo? Cei?

BAE Stai în spatele meu.

(*Sunetul se intensifică și, încet, din marea de alb apar siluetele îmbrăcate în alb ale Primăverii – Doamna Drăguță, Verii – Prințesa Frederica și Toamnei – Fata de Tâlhar. Tremură îngrozitor și fiecare pas este dureros.*)

BAE Cine sunteţi? Răspundeţi sau veţi avea de-a face cu coarnele mele. Gerda?

(*Se apropie de Gerda, ea face, încet, un pas spre ele.*)

GERDA Doamna Drăguţă, dumneavoastră sunteţi?

Dna DRĂGUŢĂ Da, drăguţo. Crăiasa Primăverii... eu... eu...

GERDA Frederica?

FREDERICA Crăiasa Verii. Oh, Gerda...

GERDA Și tu, Fată de Tâlhar.

FATA DE TÂLHAR Crăiasa Toamnei.

(*Cad în genunchi.*)

GERDA Cine v-a făcut așa ceva?

Dna DRĂGUȚĂ Sora noastră.

TOATE Crăiasa Zăpezii.

Dna DRĂGUȚĂ Ne omoară anotimpurile.

FREDERICA Nu trebuie să termine Oglinda.

GERDA Cine?

Dna DRĂGUȚĂ Băiatul pe care-l cauți.

GERDA Cei!

FATA DE TÂLHAR Trebuie să-l oprești.

Dna DRĂGUȚĂ Sau întreaga lume va îngheța!

FATA DE TÂLHAR Și Epoca de Gheață se va întoarce.

FREDERICA Pentru o mie de ani, Gerda.

FATA DE TÂLHAR Salvează-ne!

Dna DRĂGUȚĂ Numai tu poți să ajungi la el, numai tu.

GERDA Numai eu, nu înțeleg.

BAE Dar ca să ajungă la el va trebui să treacă de Crăiasa Zăpezii și ca să facă asta ar avea nevoie de puterea a o mie de bărbați. Cum ar putea ea să reușească? Ei?

Dna DRĂGUŢĂ Nu știm.

BAE NU ȘTIȚI?

(*Se uită toate la el, iar el își apleacă capul mormăind.*)

FREDERICA Dar tu știi, Gerda.

Dna DRĂGUŢĂ Ai stat cu fiecare dintre noi.

FATA DE TÂLHAR Și în inimile noastre știm...

FREDERICA Că vei ști ce-i de făcut.

GERDA Dar cum voi ști?

(*Crăiasa Zăpezii se mișcă, iar cele trei se uită înspăimântate spre ea.*)

TOATE Salvează-ne, Gerda!

(*Se aude muzica în timp ce luminile cresc pe Crăiasa Zăpezii, stând în cea mai „mitică” postură. Ea suflă un vânt înghețat peste tot, iar Bae și cele trei femei sunt transformate în simple forme de zăpadă. Gerda face un pas în față. Crăiasa Zăpezii vine între ea și Cei, care lucrează la oglindă.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Iar tu ești?

GERDA Gerda.

CRĂIASA ZĂPEZII Gerda? Ah. Da, îmi amintesc, doar Gerda. Mă mir să te văd aici, Gerda. Sper că nu ai să te... panichezi.

GERDA Nu, de ce m-aș panica, doar pentru niște zăpadă și gheață.

CRĂIASA ZĂPEZII Exact, din asta e făcută lumea sau va fi făcută. De ce ai venit?

GERDA Ca să-l duc pe Cei acasă. Cei?

CRĂIASA ZĂPEZII Nu poate să te audă. Nici măcar nu știe că ești aici.

GERDA Ce i-ai făcut?

CRĂIASA ZĂPEZII Aș vrea să pot să-ți spun, însă oamenii înțeleg destul de puțin. Era așa de deștept la început, atât de entuziast, dar acum...

CEI (*Strigă, plin de durere și frustrare.*) Nu pot! Nu pot s-o repar, nu pot!

CRĂIASA ZĂPEZII Mai are atât de puțin și își dorește atât de mult să reușească, dar se pare că natura sarcinii pe care i-am încredințat-o îl depășește și mă tem că e sortit eșecului. Nu am ce să fac cu asemenea băieți. Absolut nimic.

(*Suflă înspre el un vânt înghețat.*)

GERDA Oprește-te, oprește-te. Ridică-te, Cei, ridică-te, nu vezi că te omoară?

CEI Oglinda... mai am o ultimă bucățică... o ultimă...

GERDA Cei?

(*Gerda încearcă să se apropie de el, dar Crăiasa Zăpezii îi taie calea.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Se pare că te-am subestimat, Gerda. Erai așa de... insignifiantă, dar iată-te aici, cu ghetuţele tale roșii... o culoare așa de urâtă... poate reușești tu să termini Oglinda. Dacă faci asta pentru mine am să-ţi dau băiatul înapoi.

(*Se dă la o parte și Gerda ajunge la Cei.*)

GERDA Cei?

CEI O ai tu? Ai tu ultima bucăţică?

GERDA Cei, Cei!

CEI Nu știu pe nimeni cu numele ăsta.

GERDA Dar sunt eu, Gerda.

CEI Lasă-mă în pace. Sunt... sunt ocupat.

GERDA Îţi amintești de mine, nu-i așa?

CEI Nu, nu-mi amintesc, pleacă de aici.

GERDA Nu ţi-o amintești pe mama ta și casa ta, care era atât de aproape de a mea încât puteam să sărim de pe o casă pe alta, și grădina pe care am făcut-o între noi, cu cei doi trandafiri?

CEI Încă o bucăţică și Oglinda va fi perfectă... perfectă.

(*Se prăbușește, aproape mort.*)

GERDA Oh, Cei!

CRĂIASA ZĂPEZII Vezi tu, Gerda, ai cam bătut atâta amar de drum de pomană.

GERDA Nu poţi să mori, nu poţi.

(*Gerda plânge deasupra lui și ecoul plânsetului ei umple sala înghețată și dezgheață celelalte trei anotimpuri care își ridică capetele.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Cât de ciudaţi sunt oamenii. Sau plâng de bucurie, sau bocesc de amărăciune. Așa, fetiță, plângi, plângi o sută de ani, o mie de ani. Și de ţi-ar bea lacrimile, și de s-ar revărsa peste ochii lui, nu înseamnă nimic, pentru că aici nu există nici bine, nici rău, nici nimic. Aici sunt doar eu și atunci când Oglinda va fi completă...

(*Gerda plânge și, dintr-o dată, auzim aceeași muzică care acompaniase momentul în care fragmentul de sticlă îi intrase lui Cei în ochi. Cei urlă de durere.*)

GERDA Ce e? Ce s-a întâmplat?

CEI Inima, inima mea. (*Durerea dispare.*)

GERDA Cei?

CEI (*Urlă de durere.*) Ochiul meu! (*Durerea dispare.*) Gerda. Gerda, ești chiar tu?

GERDA Da, Cei, da. (*Îl îmbrăţişează.*) Uite. (*Ridică de pe jos un mic ciob de sticlă.*) Un ciob de sticlă, același ciob care ţi-a intrat în ochi, acum mult timp.

CRĂIASA ZĂPEZII Ai spus sticlă? Un ciob de sticlă?

CEI Nu i-l da, Gerda, nu.

CRĂIASA ZĂPEZII Ce fată deșteaptă, ai găsit ultima bucată. Vei fi răsplătită.

CEI Nu o asculta.

(*Se întoarce către Cei, înghețându-l din nou fără milă.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Dă-mi-l! Fii o fată bună.

GERDA Asta vrei? Atunci, te rog, vino și ia-l.

CEI Nu!

GERDA E aici, în mâna mea.

CEI Să nu o atingi! Gerda!

(*Crăiasa Zăpezii îl reduce la tăcere cu suflarea ei de gheaţă.*)

GERDA E în mâna mea.

Dna DRĂGUŢĂ, FREDERICA, FATA DE TÂLHAR NU!

(*Crăiasa Zăpezii se întinde să-l ia când, brusc, Gerda o înhaţă de ambele mâini și le strânge cu putere.*)

CRĂIASA ZĂPEZII Ce faci, copilă? Dă-mi drumul, lasă-mă. LASĂ-MĂ!

GERDA Prin frig, zăpadă și gheaţă,
Astă mână strâns o-nhaţă,
Căci sânge cald în ea vibrează
Ca-n roșia inimă ce pulsează.

(*Crăiasa Zăpezii urlă de durere, dar Gerda nu-i dă drumul. Din conflictul lor pare să emane sunet și lumină. Crăiasa Zăpezii urlă în agonie, în timp ce căldura îi traversează trupul și pe măsură ce totul se înteţește, Oglina coboară încet înapoi, în lumina roșie a unei lave topite. Conflictul ajunge la apogeu în timp ce Oglinda dispare, iar Gerda și Crăiasa se desprind una de alta cu un strigăt înfricoșător. Tăcere. Gerda zace inconștientă. Cei se apropie.*)

CEI Gerda? (*O ia în braţe, crezând că a pierdut-o.*)

(*Rămân în această poziţie în timp ce cele trei anotimpuri se apropie.*)

CEI Nu, Gerda. Nu mă părăsi.

(*Anotimpurile își aruncă mantiile de iarnă și, pe măsură ce acestea cad, Gerda se întoarce la viaţă.*)

GERDA Cei? A plecat, e totul în regulă?

CEI Da, da, totul e în regulă.

GERDA Și Oglinda?

CEI A dispărut la fel ca și ea. La fel ca și ea.

FREDERICA E timpul să mergeţi acasă.

FATA DE TÂLHAR Amândoi.

Dna DRĂGUŢĂ Înapoi în lumea voastră.

(*Gerda și Cei ies în sania trasă de Bae.*)

Primăvara

BUNICA Și, uite așa, lunga iarnă rece se sfârși. Anotimpurile se reîntoarseră în regatele lor pentru a trăi în... armonie ar fi un cuvânt cam puternic, anotimpurile pot fi destul de egoiste, după cum aţi și văzut, dar au reușit de atunci să vină în ordine una după alta, așa cum trebuie să fie în cursul unui an, iar Crăiasa Zăpezii a venit de atunci în vizită, doar când era rândul ei, iarna. Cât despre bunul și credinciosul Bae, el s-a întors la casa lui adevărată, în Laponia, acolo unde fusese odinioară tânăr și alerga liber.

În ceea ce-i privește pe Cei și pe Gerda, ei s-au întors acasă. (*O lumină se aprinde pe Thomas Overskou și Doamna Fyn, fiecare pare că a îngheţat în timp. Intră Cei și Gerda.*) Sărmana Doamna Fyn, părul i-a albit din cauza durerii de a-și fi pierdut fiul. (*Muzică. Gerda și Cei vin spre ei, Doamna Fyn se repede la fiul său și-l îmbrăţișează.*) Șocul întoarcerii lui a fost prea puternic pentru ea, dar și-a revenit apoi și era copleșită de bucurie. Cât despre Gerda și tatăl ei, inima lui s-a deschis și n-a mai fost niciodată același om. (*Gerda și Domnul Overskou se îmbrăţișează.*)

Și nu trebuie uitaţi nici prietenii, care la acel moment din viaţa cuiva sunt atât de importanţi. (*Îi salută pe John și pe Elisa. Muzică.*) Cât despre Cei și Gerda, ei bine, timpul îi schimbase, erau diferiţi acum și nu mai era cale de întoarcere. Ei, da, cât de schimbaţi erau...

CEI Cât de...

GERDA Maturi.

(*Gerda îl trage pe Cei lângă ea și îl sărută.*)

TOŢI (*Cântă.*)

Prin frig, zăpadă și gheaţă,
Astă mână strâns o-nhaţă,
Căci sânge cald în ea vibrează
Ca-n roșia inimă ce pulsează.

Sfârşit

Citiţi şi alte volume din colecţia cărţilor pentru copii a Editurii LiterNet:

1. Alina Andrei, Iuliana Vîlsan - Prea frumoasa poveste a d-lui Măgar
2. Voicu Bojan - 9 + 1 poveşti cu mustăţi despre nişte hamsteri cu adevărat adevăraţi
3. Valentina Carmen Dincă, Iuliana Vîlsan - Lumea lui Ciupicilă-Mofturici
4. Kenneth Grahame - Vântul prin sălcii
5. Cătălina Miciu, Iuliana Vîlsan - Uşu, măgăruşul buclucaş
6. Valentina Mihart, Iuliana Vîlsan - Aventurile lui Noruleţ, măgăruşul călător
7. Sînziana Popescu - Andilandi - Călătoria lui Vlad în Celălalt Tărâm / Teatru pentru prichindei: mari, mici şi mititei / Domnul de Ciocolată / Hominideii
8. Eliane Roussel - Două poveşti cu Papuşi & Deux histoires de Papouch's / Le conte de l'oiseau bleu et du chat noir / Povestea Păsării Albastre şi a Motanului Negru / Zmeul din Lună & A Holdsárkány / Zmeul din Lună & Der Monddrache / Zmeul din Lună & El Dragón de la Luna / Zmeul din Lună & Le Zméou de la Lune
9. Nicole Sima, Iuliana Vîlsan - Povestea măgăruşului
10. Mediana Stan, Ráduly Melinda - Păpădii
11. Mediana Stan, Mircea Drăgoi - Cucurigu-Piticot
12. Mediana Stan - Regele Harbuz
13. Dana Stănescu - Motanul Suki şi floarea
14. Eduard Ţone, Iuliana Vîlsan - Aventurile măgarului Alfred
15. Lucia Verona, Gabriela Vrânceanu Firea, Radu Preda, Olga Delia Mateescu, Cristina Grecu - Carte de poveşti
16. **** - Poveşti cu spiriduşi şi zâne

Lista completă a volumelor din colecţia pentru copii se află la http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/2/Carti-pentru-copii.html. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.liternet.ro/catalog. Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri sau pe alte suporturi este interzisă.

Citiţi şi alte volume din colecţia teatru a Editurii LiterNet:

1. George Banu - Livada de vişini, teatrul nostru: jurnal de spectator / Notre Theâtre, La Cerisaie
2. Petre Barbu - Tatăl nostru care eşti în supermarket
3. Igor Bauersima - norway.today
4. Georg Büchner - Woyzeck
5. Lia Bugnar - Omul de zăpadă / Snowman /A hóember / Femeia din manuscris / Manuscript Woman
6. Ştefan Caraman - Morţi şi vii / Santiago el campeon
7. Gianina Cărbunariu - Stop the Tempo! / poimâine alaltăieri / holnapután tegnapelőtt
8. Anton Pavlovici Cehov - Livada de vişini / Pescăruşul
9. Teodor Corban - Tinereţe fără bătrâneţe şi viaţă fără de moarte
10. Brian Dykstra - Strangerhorse
1. Árpád Göncz - Gratiile
12. Thomas Jonigk - Făptaşii
13. Cristian Juncu - Ciupercutze
14. Franz Xaver Kroetz - 3 PIESE CU FEMEI: La noroc; Melodia preferată; Noi perspective
15. Dea Loher - Legăturile Klarei
16. Rodica Mandache - Povestea Elisabetei Rizea
17. Maria Manolescu - Ca pe tine însuţi
18. Roxana Marian - Mede/ea sau Despre fericirea conjugală
19. Péter Nádas - Înmormântarea
20. Alina Nelega - Amalia respiră adânc / Améli sóhaja / Decalogul după Hess / Rudolf Hess tízparancsolata

21. Tatiana Niculescu Bran - Brâncuşi contra S.U.A.
22. Cosmin Perţa - Să împuşti iepuri e bine aici
23. Ioan Peter, Mihai Ignat, Alina Nelega, Peca Ştefan - 4atru piese
24. Tudor Popescu - 4 comedii
25. Theodor-Cristian Popescu - Surplus de oameni sau surplus de idei. Pionierii mişcării independente în teatrul românesc post 1989
26. Miruna Runcan - Teatralizarea şi reteatralizarea în România (1920-1960)
27. Roland Schimmelpfennig - Noapte arabă
28. William Shakespeare - Măsură pentru măsură
29. Géza Szőcs - Busurmanii din Crîngul de Jos / A kisbereki böszörmények
30. Lucian Dan Teodorovici - Audienţă 0
31. Katalin Thuróczy - Cina zeilor
32. Radu Ţuculescu - Bravul nostru Micşa! / Ach, ten náš statečný paralytik!
33. Andreea Vălean - Eu când vreau să fluier, fluier
34. András Visky - Julieta
35. Matei Vişniec - Despre sexul femeii - câmp de luptă în războiul din Bosnia / Istoria comunismului povestită pentru bolnavii mintal / PAPARAZZI sau Cronica unui răsărit de soare avortat
36. Elise Wilk - Pisica verde
37. Antoaneta Zaharia - Jocul

Lista completă a volumelor din colecţia teatru se află la http://editura.literne t.ro/catalog/toate/0/10/Teatru.html. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.literne t.ro/catalog. Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri sau pe alte suporturi este interzisă.